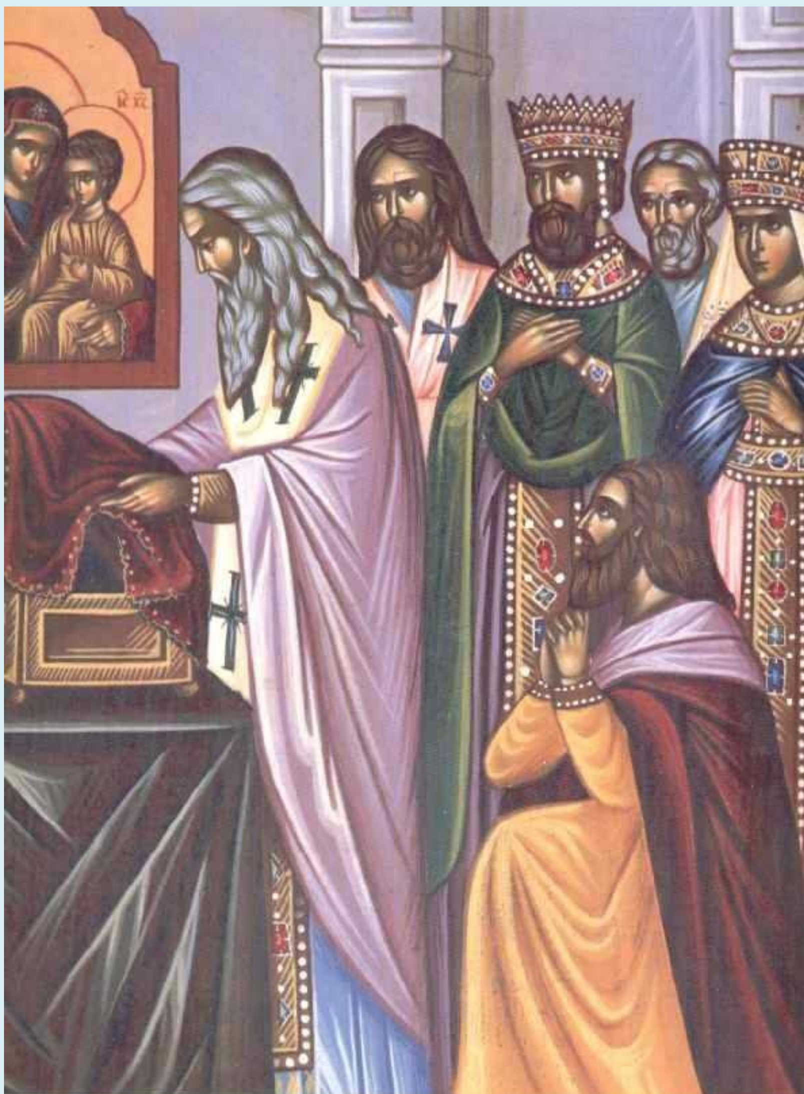
Aducerea cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în biserica din Vlaherne

(s.v. 2 iulie / s.n. 15 iulie)

Materiale despre Aducerea cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în biserica din Vlaherne:

https://independent.academia.edu/emystea/Aducere-ve%C5%9Fm%C3%A2nt-al-Maicii-Domnului-(2-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=ve%C5%9Fm%C3%A2nt

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=ve%C5%9Fm%C3%A2nt

***

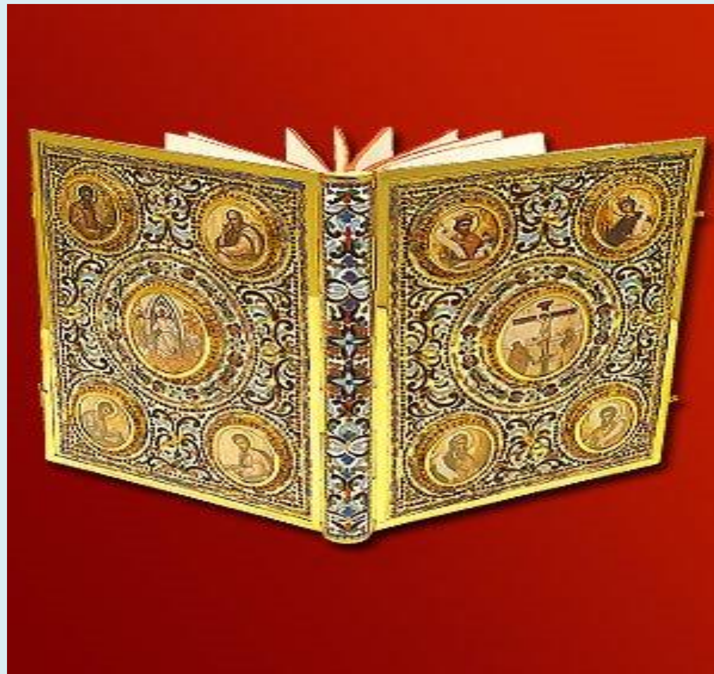
Astăzi pomenim mutarea din Nazaret a veşmântului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, petrecută în zilele dreptcredinciosului împărat Leon cel mare (457-474). Veşmântul a fost adus de doi bărbaţi cinstiţi din Constantinopol, care au descoperit că acesta era ascuns în casa unei bătrâne văduve şi a fost aşezat în biserica Vlaherne, hotărându-se prăznuirea acestui eveniment în ziua a doua a lunii iulie.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

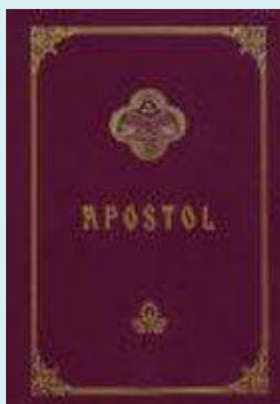

Ev. Luca 10, 38-42; 11, 27-28

38.Şi pe când mergeau ei, El a intrat într-un sat, iar o femeie, cu numele Marta, L-a primit în casa ei.
39.Şi ea avea o soră ce se numea Maria, care aşezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui.

40.Iar Marta se silea cu multă slujire şi apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socoteşti că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute.
41.Şi răspunzând, Domnul i-a zis: Marto, Marto, te îngrijeşti şi pentru multe te sileşti;
42.Dar un lucru trebuie: căci Maria partea bună şi-a ales, care nu se va lua de la ea.
27.Şi când zicea El acestea, o femeie din mulţime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecele care Te-a purtat şi fericiţi sunt sânii pe care i-ai supt!
28.Iar El a zis: Aşa este, dar fericiţi sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l păzesc.

Apostol

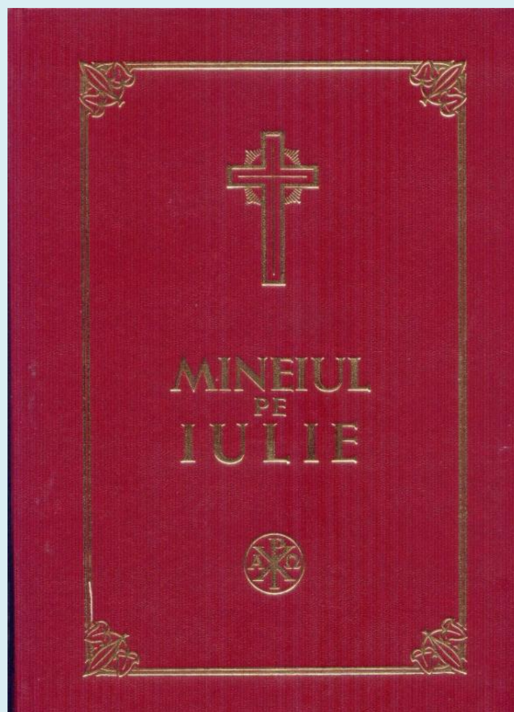
Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Ap. Evrei 9, 1-7

1.Deci şi cei dintâi (Aşezământ) avea orânduieli pentru slujba dumnezeiască şi un altar pământesc,
2.Căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeşnicul şi masa şi pâinile punerii înainte; partea aceasta se numeşte Sfânta.
3.Apoi, după catapeteasma a doua, era cortul numit Sfânta Sfintelor,
4.Având altarul tămâierii de aur şi chivotul Aşezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise şi tablele Legii.
5.Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul.
6.Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoţii intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârşind slujbele dumnezeieşti;

7.În cel de-al doilea însă numai arhiereul, o dată pe an şi nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuşi şi pentru greşealele poporului.

În această lună (iulie), ziua a doua - Punerea cinstitului veşmânt ai Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, în Vlaherne (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., punem **Stihirile** pe 6 glas 4:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Dat-ai Iubitorule de oameni pe Maica Ta ajutătoare robilor Tăi, ca un Milostiv, prin care ai făcut rânduiala Ta cea negrăită şi înfricoşată şi dumnezeiască, vrednicia noastră cea întâi zidită o ai îndreptat. Pentru aceasta prea cinstită prăznuirea ei cinstind, lăudăm puterea Ta, Iisuse Atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre. *(de două ori)*

Cetatea care te cinsteşte pe tine şi după datorie te slăveşte, o acoperi prea lăudată, cu cinstitul tău veştmânt prea curată, de barbarii cei prea fără de Dumnezeu, de foamete, de cutremur şi de războiul cel dintre noi totdeauna, Fecioară, ceea ce eşti neispitită de nuntă, şi pentru aceasta te slăveşte pe tine Preasfântă dumnezeiască Mireasă, ajutătoarea oamenilor. *(de două ori)*

Cinstitul tău veşmânt, de Dumnezeu dăruită Stăpână, l-ai dăruit cetăţii tale bogăţie nefurată, acoperământ şi laudă, şi zid nebiruit, şi visterie de tămăduiri, şi izvor de minuni pururea curgător, şi liman de mântuire celor înviforaţi totdeauna. Pentru aceasta te lăudăm pe tine prea lăudată Stăpână. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *glasul al 2-lea*

Gândul şi mintea curăţindu-ne, cu îngerii şi noi să prăznuim luminat, începând cântarea lui David, Fecioarei, Miresei Împăratului Hristos Dumnezeului nostru: Scoală-te Doamne zicând întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţeniei Tale, că o ai împodobit pe dânsa ca pe o cămară frumoasă, şi o ai dăruit cetăţii Tale Stăpâne, să o apere şi să o acopere, de barbarii cei potrivnici cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Cămară însufleţită numai tu te-ai făcut lui Dumnezeu şi cinstit veştmântul tău, cel pus ca o visterie în Sfântă casa ta, credincioşilor sfinţenie şi zid nebiruit l-ai dăruit, prin care cetatea ta se mântuieşte, Maica lui Dumnezeu, lăudând dumnezeiască puterea ta.

Stih: Scoală-te Doamne întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţirii Tale.

Cinstit veşmântul tău, care a acoperit sfânt şi cinstit trupul tău curată, îmbrăcăminte de slavă l-ai dăruit tuturor, şi izvor care izvorăşte apele darului cele pururea vii. Al căruia punere prăznuim, cinstindu-te de Dumnezeu Născătoare, pe tine cea mai cinstită decât toate.

Stih: Feţei tale se vor ruga, bogaţii norodului.

Casa ta Stăpână, purtând sfinţit veşmântul tău ca o vistierie de sfinţenie, totdeauna sfinţeşte pe toţi, cei ce aleargă cu credinţă; şi pe tine după datorie te fericesc întrînsa totdeauna, ceea ce eşti nădejdea sufletelor noastre şi acoperământ tare, şi întărire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *glasul al 2-lea*

Ca cu o cunună prea luminoasă s-a îmbrăcat Biserica lui Dumnezeu cu sfântul tău veşmânt, prea curată Născătoare de Dumnezeu şi bucurându-se, se luminează astăzi, şi prin taină dănţuieşte strigând ţie Stăpână: Bucură-te, diademă cinstită şi coroana dumnezeieştii slave; bucură-te, una slava plinirii şi veşnica veselie. Bucură-te, limanul şi folosinţa celor ce aleargă la tine, şi mântuirea noastră.

Tropar, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Născătoarei de Dumnezeu, de trei ori.

După întâia Catismă, **Sedealna** glasului al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Întru punerea cinstitului tău veşmânt, prăznuieşte astăzi norodul tău prea lăudată, şi neîncetat strigă către tine: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *iar aceasta*

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul, şi Podobia aceeaşi:

Prăznuieşte astăzi lumea, cinstită punerea veşmântului tău, o curată şi cu dragoste strigă către tine: Bucură-te, Fecioară ajutătoarea credincioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *iar aceasta*

Canoane - Două ale Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel dintâi cu Irmosul pe 8, şi al doilea pe 4.

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Pe Voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, Cela ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i rogu-mă. Ca Ție ca întru o alăută întru omorârea trupului, să-Ți cânt cântare de biruinţă.

Cinstitul tău veşmânt de Dumnezeu Născătoare Fecioară, norodului celui ce te cinsteşte pe tine pururea, l-ai dăruit acoperământ sfinţit, toată năvălirea celor potrivnici totdeauna biruind cu puterea Duhului.

Cu pipăirea Celui ce s-a arătat cu trup pe pământ pentru noi din curat sângele tău, sfinţit veşmânt ţi-ai sfinţit cu atingerea de trupul tău. Prin care pe toţi robii tăi, cei ce te laudă pe tine, îi sfinţeşti Fecioară.

Visterie cinstită celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă Fecioară ceea ce eşti bună cu adevărat, le-ai dăruit veşmântul tău, pe toţi îmbogăţindu-i cu darurile Dumnezeiescului Duh, şi cu multe arătări de minuni.

Mieluşea neîntinată, ceea ce ai născut pe Mielul lui Dumnezeu mai presus de fire, dăruitu-ne-ai nouă cinstită haina ta, care curăţeşte totdeauna cu adevărat întinăciunea şi spurcăciunea celor ce se închină ei, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Făclie de lumină arătătoare şi neapusă, biserica celei Preacurate aflând cinstită haina ei, ca un cer luminos luminează lumea astăzi cu razele darurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Putere şi legătură de întărire Preacurată, dumnezeiescul tău veşmânt dobândindu-l cu adevărat cetatea ta, tărie nebiruită are, pentru aceasta se şi bucură de tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai cinstită decât sicriul cel de demult cu adevărat, racla ta s-a arătat pe pământ de Dumnezeu Născătoare, ale căreia închipuirile purtând, încă şi cunoştinţele adevărului credincioşilor păzind.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă a născut din păgâni, şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit, minunatului Dumnezeului nostru să-i strigăm: Sfânt eşti Doamne.

Pe sfinţirea cea frumoasă, pe uşa cea cerească, pe Maica lui Dumnezeu să o lăudăm şi veşmântul ei cel ce izvorăşte daruri dumnezeieşti, cu dragoste să-l sărutăm.

Cu haina nestricăciunii, pe cei cu stricăciunea goliţi, prin nestricată naşterea ta pe toţi i-ai îmbrăcat Curată; cărora cinstit veşmântul tău le-ai dăruit bogăţie neîmpuţinatâ.

Preacurată, tu pe Cel ce acoperă tot Cerul cu norii l-ai acoperit cu cinstit veşmântul tău, căruia închinându-ne cu credinţă pe tine te slăvim, acoperământul sufletelor noastre.

Doctorie fără de plată celor neputincioşi este dumnezeiască casa aceasta, că veşmântul tău Curată, izvor care neîncetat izvorăşte tămăduiri, l-a câştigat, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Să cinstim credincioşii ca pe o legătură de împreunare cu Dumnezeu astăzi, cu credinţă primind veşmântul celei Preacurate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mult-cinstită haina celei Preacurate şi prea cinstite, nouă necredincioşilor prin dar ne izvorăşte astăzi tămăduiri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca nişte rouă de dimineaţă veselia ta curgând pururea, potoleşte cuptorul patimilor, al celor ce te cinstesc pe tine totdeauna.

Sedealna, glas al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor Născătoarei de Dumnezeu, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta te lăudăm şi cu credinţă te slăvim, şi cu mulțumire strigăm pururea: Bucură-te, ceea ce una eşti nădejdea celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *iar aceasta*

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 4-a

Irmos: Milostive, pentru dragostea chipului Tău ai stătut pe Crucea Ta, şi s-au topit neamurile; că Tu eşti Iubitorule de oameni, tăria mea şi lauda.

Să slăvim pe cea singură binecuvântată, şi cu credinţă să ne atingem de veşmântul ei, ca să primim darul Duhului.

Preacurată, cinstim veşmântul tău, pe care ca pe un izvor de nestricăciune, şi îmbrăcăminte aleasă a slavei, l-ai dat tuturor celor ce te laudă.

Ca pe o visterie de mult preţ cetatea care te cinsteşte pe tine, câştigând veşmântul tău Fecioară, cu credinţă îl sărută şi dar primeşte.

Preacurată şi singură binecuvântată, care eşti mai sfântă decât Heruvimii, mântuieşte de toată primejdia sufletele noastre, ale celor ce te cinstim pe tine.

Alt Canon

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Ca o tărie prea cinstită de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul şi Ziditorul întemeindu-te pe tine, ca cu nişte stele te-a împodobit cu dumnezeieşti străluciri, cu care luminezi marginile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De pe pământ la Cer, Născătoare de Dumnezeu, dumnezeiesc veşmântul tău prea curată, ne trage pe noi cei aprinşi cu căldură de dragostea lui. Pentru aceasta pe tine te slăvim ca pe o pricină a măririi celei mai bune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iată darul cel nedeşertat, veniţi toţi cu inimă curată, o iubitorilor de praznic; de scoateţi dumnezeieşti ape, care din destul izvorăsc din cinstită racla celei Prea lăudate.

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Tu Stăpână prea curată robilor tăi ai dăruit întărire, veşmântul şi cinstitul tău brâu, dumnezeiască îngrădire.

Rai frumos, care izvorăşte din sine bună mireasma Duhului, Preacurată, casa care ține în sine haina ta, s-a arătat.

Preasfântă, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, ale celor ce cu credinţă cinstim, sfântul şi prea cinstitul tău veşmânt.

Biserici ale lui Dumnezeu, celui ce S-a sălăşluit întru tine, arată-ne de Dumnezeu Născătoare pe noi, cei ce te fericim pe tine întru dumnezeiască biserica ta.

Alt Canon

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Tu, Doamne pe Maica Ta o ai slăvit, Tu ai înălţat mai presus de toate puterile cele de duhuri, slava ei fără asemănare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Darul lui Dumnezeu tu eşti prea curată de Dumnezeu Născătoare, care izvorăşte din destul din cinstită racla ta, celor ce cu dragoste se închină ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Credincioşii împăraţi se încing cu tine ca cu o putere, și cetatea ta avându-te pe tine legătură, se laudă cu veşmântul tău Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai-nainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse Împărate al puterilor.

Arătat-ai împărătesei tuturor cetăţilor, ceea ce ai născut pe Împăratul şi Domnul tuturor, ca un zid nestricat, cinstită şi sfântă haina ta.

Bucurându-ne, darul Fecioarei să-l slăvim şi prea sfânt veşmântul ei să-l cinstim, din care toată sănătatea celor neputincioşi neîncetat iese.

Născătoare de Dumnezeu izvor curgător de ape de viaţă pe tine te cunoaştem, şi cinstim dumnezeiescul tău veşmânt, din care în toate zilele izvorăşte credincioşilor vindecări.

Domnul cu tine fiind de Dumnezeu Născătoare, firea omenească luişi locuită o a făcut, şi toată vătămarea celui străin o a gonit.

Alt Canon

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Pe tine toată mai presus de fire te-a proslăvit Domnul, toată te-a împodobit Fecioară, pe tine toată te-a cinstit mai presus de cuvânt de Dumnezeu Născătoare, cu brâul, cu veşmântul şi cu dumnezeiasca raclă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tărie pe tine credincioşii câştigându-te şi laudă, se încing cu mărire, cinstit brâul tău de Dumnezeu Născătoare dobândindu-l, ca o prea luminată şi cinstită podoabă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

A vedea slava ta cea negrăită de Dumnezeu Născătoare, doreau de demult toţi dumnezeieştii prooroci, dar în zilele cele mai de pe urmă s-a arătat nouă Cel ce este mai presus decât vremile.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită Preacurată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu care sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, acoperământule al tuturor oamenilor. A căruia punere prăznuim cu dragoste şi strigăm cu frică către tine curată: Bucură-te, Fecioară lauda creştinilor.

Icos: Îmbrăcămintea cea curată şi cortul Cuvântului lui Dumnezeu, norul cel însufleţit, şi năstrapa cea cu mană, pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, toţi cei ce neam mântuit prin naşterea ei, cu credinţă să o fericim; şi de cinstitul veşmânt să ne atingem, cu care pe Stăpânul cel ce s-a îmbrăcat cu trup, ca un prunc cuprinzându-l l-a purtat. Prin care firea omenească s-a ridicat la viaţa şi împărăţia cea mai înaltă. Pentru aceasta bucurându-mă strig cu mare glas: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Sinaxar

În această lună, în ziua a doua, facem pomenirea punerii cinstitului veşmânt al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în Sfânta raclă, în zilele împăratului Leon cel mare şi a Virinei femeii lui.

Stih: Veşmântul Fiului adică la ostaşii păzitori de Hristos s-a aflat,
Iar veşmântul Maicii în cetatea cea de Hristos păzită s-a aşezat.
Întru a doua zi, prăznuim cea în sicriu aşezare,
A veşmântului prea curatei Fecioare.

Pe vremea împărăţiei lui Leon cel mare şi a Virinei soţia sa, doi boieri patricieni: Galvie şi Candid, fraţi buni fiind, mergând să se închine la Ierusalim, au sosit la Palestina, şi fiind la locurile Galileii, au aflat acolo cinstita haină a Născătoarei de Dumnezeu, la o femeie evreică, care o ţinea cu cinste, aprinzând multe lumini şi tămâieri; deci a pus nevoinţă ca să o ia.

Şi mergând la Ierusalim, şi sărutând toate sfintele locuri, şi făcând o raclă asemenea aceleia, în care zăcea cinstitul veşmânt al Maicii lui Dumnezeu, dacă s-au întors ei au pus racla cea deşartă în locul celeilalte; iar aceea ce era cu acest sfânt şi dumnezeiesc veşmânt, luându-o, şi-au ţinut calea.

Şi dacă au sosit la Constantinopol, o au pus într-un metoh al lor ce se cheamă Vlaherne, ispitindu-se a ascunde comoara. Şi văzând că nu se poate, a făcut de ştire împăratului; şi dacă auzi împăratul de aducerea ei, s-a umplut de nespusă bucurie, sărutându-o.

Şi a făcut o Biserică la acel metoh, şi a pus acolo cinstita raclă, unde și acum zace, care şi până astăzi păzeşte cetatea, şi goneşte tot vrăjmaşul şi toată boala.

Tot în această zi, pomenirea celui dintru Sfinţi părintelui nostru Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului.

Stih: Cinstesc a lui Iuvenalie pomenire,
Al căruia dumnezeiesc mormânt Palestina îl are.

Acesta era pe vremea lui Teodosie cel mic, al treilea arhiereu după Chiril stând în Ierusalim, şi ajungând până pe vremea împărăţiei lui Marchian, şi lui Leon, de faţă fiind şi la Sinodul cel din Efes împreună cu cei două sute sfinţi părinţi, şi strălucind întru dogme împreună cu Chiril pururea pomenitul papă al Alexandriei. Deci ajungând şi până la Sfântul Sinod cel din Calcedon al celor şase sute treizeci de părinţi, şi cinstit fiind de împăratul Marchian pentru bunătatea şi înţelepciunea lui; căci împăratul Marchian împreună cu Pulheria zidind Vlahernele, întreba pe Iuvenalie, de ştie unde s-a pus trupul Născătoarei de Dumnezeu; iar el a răspuns că din Scriptură nu ştie; ci se zice cuvânt vechi şi adevărat: că după ce s-a îngropat de apostoli, se auzea cântare îngerească până la trei zile; iar după a treia zi fiindcă unul din apostoli nu se întâmplase la îngropare, se deschise mormântul şi nu se aflară moaştele; decât numai cele de îngropare.

Şi a rugat împăratul pe arhiereu, măcar sicriul, împreună cu cele de îngropare să-l pecetluiască şi să i-l trimită, care lucru s-a şi făcut, şi pe care împăratul, le-au aşezat în biserica Născătoarei de Dumnezeu ce se zidise de el în Vlaherne, sfânt sicriu numindu-le pe acestea.

Iar Sfântul Iuvenalie păstorind de toţi anii treizeci şi opt, a adormit în pace.

Tot în această zi, chinuirea Sfântului mucenic Coint.

Stih: Lui Coint zdrobindu-i-se coapsele şi iarăşi vindecându-se,
Se încununează însă, deşi cu obştească moarte este săvârşindu-se.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cu minte prea înaltă şi cu inimă smerită scaunul Împăratului Cel Preaînalt, pe Preasfânta Fecioară cea cu dar dăruită să o slăvim.

Ceea ce eşti cămară aleasă lui Dumnezeu, veşmântul tău cel ce este pus întru cinstită cămara ta aceasta, cu credinţă îl cinstim, ca pe un sicriu sfânt şi acoperământ celor bine credincioşi.

Racla ta, ceea ce are în sine veşmântul, cel ce a acoperit cinstit trupul tău, Fecioară cu totul prea curată, curăţeşte toată spurcăciunea sufletească a celor ce cu credinţă se apropie.

Înnoiască-se tot cel ce se apropie cu credinţă, şi sărută sfânta raclă, care ţine veşmântul tău cel luminos, prea curată Fecioară.

De Dumnezeu Născătoare prea curată, mântuieşte cetatea ceea ce te cinsteşte pe tine, de foamete şi de cutremur, şi de tot necazul, şi de năvălire păgânească, şi de potrivnică vătămare.

Alt Canon

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorinţa dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Tu unul fiind ca un soare al dreptăţii Bunule, dumnezeieşte ai împodobit biserica celei cinstite cu darurile Tale cele de multe feluri; întru care răsărind, străluceşte raze veşmântul aceleia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Varsă din sine dumnezeieştile tale pahare Preacurată cu adevărat dar de minuni credincioşilor, şi celor ce te cinstesc pe tine, din sicriul tău ies din destul ca din alt Eden râuri înţelegătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Acum vă apropiaţi cu veselie toţi cei de pe pământ, veniţi, sicriul îndeamnă în taină, de vă atingeţi de prea slăvit veşmântul Doamnei, care ca o visterie este pus în mine.

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor Atotputernice, pe cei ce se ţineau de buna credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te i-ai rourat, şi i-ai învăţat să cânte: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Cu glasuri de mulţumire te lăudăm pe tine, ceea ce eşti solitoare nouă de toate bunătăţile, şi cinstit veşmântul tău sărutăm Fecioară, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul.

Ca o făclie înţelegătoare, având pusă în sfeşnicul mesei sfinţită haina prea curatei Fecioare, la ochii inimii ne luminăm totdeauna.

Nicicum n-ai lăsat neîmpărtăşiţi sfinţitei tale pipăiri Fecioară pe nevrednicii robii tăi, că în locul trupului tău celui de viaţă purtător, veşmântul tău tuturor l-ai dăruit.
Cu cântări dumnezeieşti, să cinstim lăcaşul lui Dumnezeu cel desfătat, pe cea între maici prea curată, uşa cea cerească, prin care s-a încuiat uşa ceea ce ducea la moarte.

Alt Canon

Cântare a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Îngerii, prea cinstită curată, acum împreună dănţuiesc întru cinstită biserica ta, şi înconjură Stăpână cinstită şi sfântă haina ta, cu dragoste şi cu bucurie; şi noi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pe tine slava neamului nostru.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Toiag, care ai odrăslit floarea vieţii, tu eşti bucuria tuturor mult cinstită Preacurată, vas primitor de mireasma Duhului, vistierie de bunătăţi, izvor de miresme, din care miruri de tămăduiri izvorăşte dumnezeiasca raclă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Laudă măririle tale cinstită Preacurată, oştile cele de duhuri, propovăduiesc toţi patriarhii şi proorocii luminat, şi apostolii acestea, şi ceata mucenicilor, şi toată plinirea cuvioşilor, cu care ne închinăm ţie.

Canonul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu fecioară de Dumnezeu Născătoare prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit. Pentru aceasta toţi te slăvim.

Iată pe tine patul lui Solomon te cinstim cu cântări de bucurie, şi cinstim veşmântul tău ca alt sicriu de sfinţenie înconjurându-l, leacuri de mântuire luăm pururea, Fecioară.

Arătatu-s-a acum dumnezeiescul tău sicriu, cel ce cuprinde cinstită haina ta, ca un izvor de lumină Fecioară, raze de tămăduiri din sine strălucind, şi întunericul bolilor gonind, care cu dragoste îl sărutăm.

Astăzi se bucură împreună cu noi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu închinarea veşmântului tău toate cereştile puteri, apostolii, proorocii şi mucenicii, cuvioşii şi toţi drepţii, Stăpână una pururea Fecioară.

Sfinţitu-s-a tot pământul, ceea ce eşti prea sfinţit lăcaş al Stăpânului, cu punerea veşmântului tău, şi David s-a bucurat de aşezarea sicriului celui de demult, care te-a închipuit pe tine, pururea Fecioară.

Luminată îmbrăcăminte, şi zid, veşmântul tău l-ai dăruit împărătesei tuturor cetăţilor, ceea ce te cinsteşte pe tine, ca ceea ce eşti Împărăteasa tuturor făpturilor de Dumnezeu Născătoare Maică Fecioară.

Alt Canon

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Fecioară, munte netăiat, S-a tăiat, adunând firile cele osebite pentru aceasta bucurându-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sicriul tău Născătoare de Dumnezeu cu adevărat s-a arătat cămară prea cinstită, având cinstit brâul şi veşmântul tău ca o îmbrăcăminte feciorească de mireasă, şi păzindu-le ca o comoară de viaţă.

La biserica Fecioarei, care se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, credincioşii astăzi ajungând, cu razele minunilor ca cu nişte stele ne luminăm, şi ne strălucim cu darul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Are Sfântul tău brâu şi haina ta, cetatea ta de Dumnezeu Născătoare, ca un zid şi dumnezeiască unire de învăţături, şi laudă dreptcredincioşilor, şi biruinţă împăraţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lăudăm slava ta cea negrăită, şi darul tău cel neasemănat; că tu eşti izvorul înţelepciunii, din care iese cuvântul tuturor celor ce te cinstesc pe tine Curată, şi slăvesc pe Cel născut al tău.

Luminânda

Podobie: Lumina cea neschimbată...

Tu ai înnoit şi firea şi vremea, a lui Dumnezeu Maică; că fără stricăciune este naşterea ta, fără stricăciune şi veşmântul tău. Cu care cetatea ta o acoperi, cu care şi sceptrurile împărăţiei, le întăreşti. *(de două ori)*

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Racla, care ține veşmântul tău Preacurată, sicriu de sfinţenie robilor tăi, şi sfinţită îngrădire, şi slavă şi laudă, şi izvor de tămăduiri în toate zilele se cunoaşte. Unde astăzi cu sfinţenie adunându-ne, lăudăm măririle tale cele multe şi noianul minunilor. *(de două ori)*

Iată loc prea slăvit, iată casă pururea luminată, întru care s-a pus visterie cu darul, cinstit veşmântul Fiicei lui Dumnezeu; veniţi oamenilor de scoateţi dintr-însa luminare şi curăţire, şi strigaţi cu mulţumitoare inimă: Preasfântă Fecioară, bine te cuvântăm, cei mântuiţi cu naşterea ta.

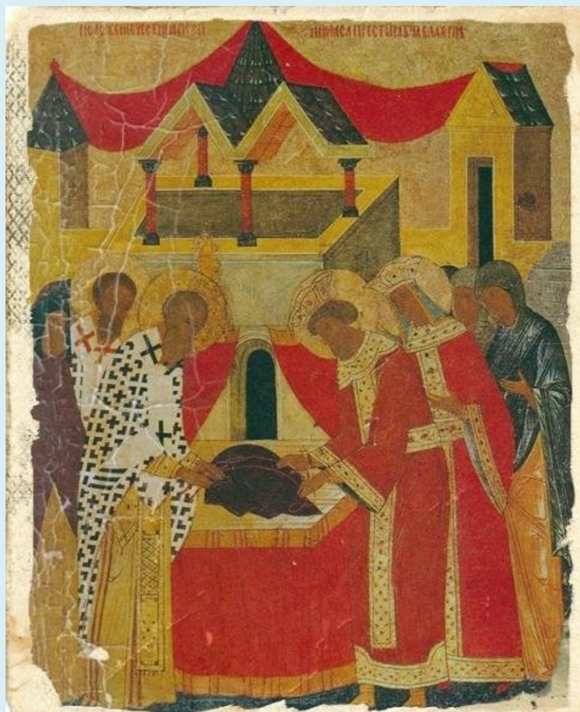
Sfântă punerea veşmântului tău, Stăpână, prăznuire o am câştigat, veselindu-ne, că astăzi bine ai voit a se da cetăţii tale sfinţită îmbrăcăminte, cămară nefurată, dar cinstit, bogăţie nemutată, izvor de tămăduiri, plin de daruri duhovniceşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *glasul al 2-lea*

Gândul şi mintea curăţindu-ne cu îngerii şi noi să prăznuim luminat. Începând cântarea lui David, Fecioarei Miresei Împăratului Hristos, Dumnezeului nostru: Scoală-te Doamne, zicând, întru odihna Ta, Tu şi sicriul sfinţeniei Tale; că o ai împodobit pe dânsa ca pe o cămară frumoasă, şi o ai dăruit cetăţii Tale Stăpâne, să o apere şi să o acopere, de barbarii cei potrivnici cu puternică tăria Ta, pentru rugăciunile ei.

Slavoslovia cea mare. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne (1)

Canoane de rugăciune la praznicul aşezării veşmântului Născătoarei de Dumne-zeu în Vlaherne (s.v. 2 iulie / s.n. 15 iulie):

https://www.academia.edu/43997218/Canoanele_de_rug%C4%83ciune_la_praznicul_a%C5%9Fez%C4%83rii_ve%C5%9Fm%C3%A2ntului_N%C4%83sc%C4%83toarei_de_Dumnezeu_%C3%AEn_Vlaherne_2_iulie_

https://archive.org/details/can-de-ruga

https://www.slideshare.net/steaemy1/can-de-ruga-250117299

***

Tropar la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea pentru aceasta, te rugăm, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Pe Voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, Cela ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii îneacă-i rogu-mă. Ca Ție ca întru o alăută întru omorârea trupului, să-Ți cânt cântare de biruinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cinstitului tău veşmânt, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, l-ai dăruit acoperământ sfinţit poporului ce te cinsteşte pe tine pururea, toată năvălirea celor potrivnici totdeauna biruind cu puterea Duhului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prin pipăirea Celui ce S-a arătat cu trup pe pământ pentru noi, din curat sângele tău, ţi-ai sfinţit veşmânt cinstit cu atingerea de trupul tău prin care pe toţi robii tăi, cei ce te laudă pe tine, îi sfinţeşti, Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vistierie cinstită celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă, Fecioară, ceea ce eşti bună cu adevărat, le-ai dăruit veşmântul tău, pe toţi îmbogăţindu-i cu darurile Dumnezeiescului Duh şi cu multe arătări de minuni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mieluşea neîntinată, Ceea ce ai născut pe Mielul lui Dumnezeu mai presus de fire, dăruitu-ne-ai nouă cinstită haina ta, care curăţeşte întotdeauna cu adevărat întinăciunea şi spurcăciunea celor ce se închină veşmântului tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă a născut din păgâni şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit. Minunatului nostru Dumnezeu să-I cântăm: Sfânt eşti, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe sfinţirea cea frumoasă, pe uşa cea cerească, pe Maica lui Dumnezeu să o lăudăm şi veşmântul ei, cel ce izvorăşte daruri dumnezeieşti, cu dragoste să-l sărutăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu haina nestricăciunii, pe cei cu stricăciunea goliţi, prin nestricată naşterea ta pe toţi i-ai îmbrăcat, Curată; cărora le-ai dăruit cinstit veşmântul tău bogăţie neîmpuţinată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată, tu pe Cel ce acoperă tot cerul cu nori L-ai acoperit cu cinstit veşmântul tău, acestuia închinându-ne cu credinţă, pe tine te slăvim, acoperământul sufletelor noastre.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Doctorie fără de plată celor neputincioşi în această dumnezeiască casă, că veşmântul tău, Curată, l-a câştigat izvor care neîncetat izvorăşte tămăduiri, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 4-a

Irmos: Milostive, pentru dragostea chipului Tău ai stat pe Crucea Ta şi s-au topit neamurile; că Tu eşti, Iubitorule de oameni, Tăria mea şi Lauda.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să slăvim pe cea singură binecuvântată şi cu credinţă să ne atingem de veşmântul ei, ca să primim harul Duhului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată, cinstim veşmântul tău, pe care, ca pe un izvor de nestricăciune şi îmbrăcăminte aleasă a slavei l-ai dat tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cetatea care te cinsteşte pe tine, câştigând veşmântul tău, Fecioară, ca pe o vistierie de mult preţ, cu credinţă îl sărută şi har primeşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată şi singură binecuvântată, care eşti mai cinstită decât heruvimii, izbăveşte de toată primejdia sufletele noastre, ale celor ce te cinstim pe tine.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Stăpână prea curată, robilor tăi ai dăruit veşmântul tău întărire şi cinstitul tău brâu, dumnezeiască îngrădire.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rai frumos, care izvorăşte din sine bună-mireasmă a Duhului, Preacurată, s-a arătat casa care ţine în sine haina ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preasfântă, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, ale celor ce cu credinţă cinstim sfântul şi prea cinstitul tău veşmânt.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserici ale lui Dumnezeu, cel ce S-a sălăşluit întru tine, ne-ai arătat de Dumnezeu Născătoare pe noi, cei ce te fericim pe tine întru dumnezeiască Biserica ta.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte, închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona, în chit rugându-se: din stricăciune mă mântuieşte, Iisuse, Împărate al Puterilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătat-ai Împărătesei tuturor cetăţilor, ceea ce ai născut pe Împăratul şi Domnul tuturor, cinstită şi sfântă haina ta ca pe un zid nestricat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Bucurându-ne, darul Fecioarei să-l slăvim şi prea sfânt veşmântul ei să-1 cinstim, din care iese neîncetat toată sănătatea celor neputincioşi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te cunoaştem izvor curgător de ape de viaţă şi cinstim dumnezeiescul tău veşmânt, din care izvorăsc în toate zilele vindecări pentru credincioşi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Domnul în tine sălăşluind, de Dumnezeu Născătoare, firea omenească a Lui şi locuinţă a făcut şi toată vătămarea celui străin a gonit.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruin-du-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită prea curată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu care sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, acoperământule al tuturor oamenilor. A cărui punere prăznuim cu dragoste şi grăim cu frică ţie, curată: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii Iui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu minte prea înaltă şi cu inimă smerită scaunul Împăratului cel Preaînalt, pe Preasfânta Fecioară, cea cu har dăruită, să o slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce eşti cămară aleasă lui Dumnezeu, veşmântul tău, cel ce este pus întru cinstită cămara ta astăzi, cu credinţă îl cinstim, ca pe un sicriu sfânt şi acoperământ al celor binecredincioşi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Racla ta, care are în sine veşmântul cel ce a acoperit cinstit trupul tău, Fecioară, cu totul prea curată, curăţeşte toată întinăciunea sufletească a celor ce cu credinţă se apropie de ea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Se înnoieşte tot cel ce se apropie cu credinţă şi sărută sfânta raclă, care ţine veşmântul tău cel luminos, prea curată Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De Dumnezeu Născătoare prea curată, miluieşte cetatea care te cinsteşte pe tine, de foamete şi de cutremur, de tot necazul şi de năvălirea păgânească şi de potrivnica vătămare.

Cântare a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu glasuri de mulţumire te lăudăm pe tine, ceea ce eşti nouă solitoare de toate bunătăţile şi cinstit veşmântul tău sărutăm, Fecioară, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o făclie înţelegătoare, având pusă în sfeşnicul mesei sfinţita haină a prea curatei Fecioare, ne luminăm totdeauna la ochii inimii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nicicum n-ai lăsat neîmpărtăşiţi de sfinţita ta pipăire, Fecioară, pe nevrednicii robii tăi, că în locul trupului tău cel de Viaţă purtător, ai dăruit tuturor veşmântul tău.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu cântări dumnezeieşti să cinstim locaşul lui Dumnezeu cel desfătat, pe cea între maici Preacurată, uşa cea cerească, prin care s-a încuiat uşa ce ducea la moarte.

Cântarea a 9-a

Irmosul: Eva, adică, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtată în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta, toţi te slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată, pe tine patul lui Solomon te cinstim cu cântări de bucurie şi cinstim veşmântul tău, ca pe un sicriu de sfinţenie înconjurându-l, leacuri de mântuire luând, pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Arătatu-s-a acum dumnezeiescul tău sicriu, care cuprinde cinstită haina ta, ca un izvor de lumină, Fecioară; raze de tămăduiri din sine strălucind şi întunericul bolilor gonind; pentru aceea, cu dragoste îl sărutăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi se bucură împreună cu noi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu închinarea veşmântului tău, toate cereştile puteri, apostolii, proorocii şi mucenicii, cuvioşii şi toţi drepţii, Stăpână, singura pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfinţitu-s-a tot pământul, ceea ce eşti prea sfinţit locaş al Stăpânului, cu punerea veşmântului tău; aşa cum David s-a bucurat de aşezarea sicriului celui de demult, care te-a închipuit pe tine, pururea Fecioară.

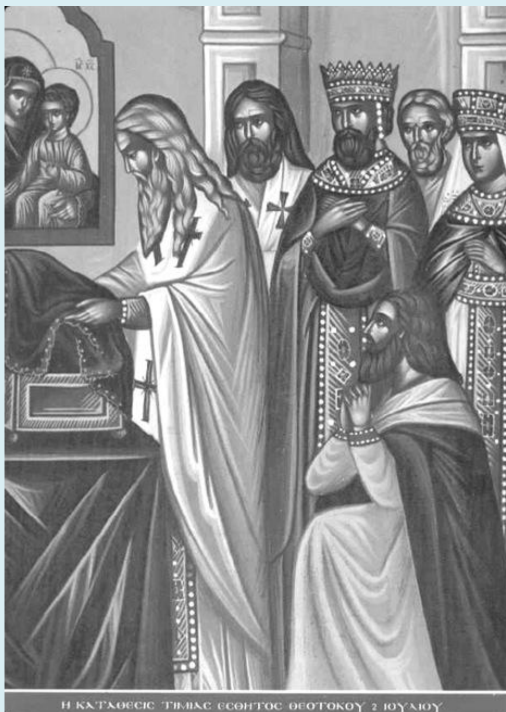
Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Luminată îmbrăcăminte şi zid i-ai dăruit veşmântului tău împărătesei tuturor cetăţilor, care te cinsteşte pe tine ca una care eşti Împărăteasa tuturor făpturilor de Dumnezeu Născătoare, Maică Fecioară.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor, Născătoare de Dumnezeu, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, vărsând daruri celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă pentru aceasta, te lăudăm şi cu credinţă te slăvim şi cu mulţumită te cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă pe tine!

Canon de rugăciune la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne (2)

Tropar la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea pentru aceasta, te rugăm, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Făclie de lumină arătătoare şi neapusă, Biserica celei prea curate aflând cinstita haina ei, ca un cer luminos luminează lumea astăzi cu razele darurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Putere şi legătură de întărire, Preacurată, dumnezeiescul tău veşmânt dobândindu-1 cu adevărat cetatea ta, are tărie nebiruită; pentru aceasta, se şi bucură de tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai cinstită decât sicriul cel de demult s-a arătat cu adevărat racla ta pe pământ, de Dumnezeu Născătoare, ale cărei închipuiri purtând şi cunoştinţele adevărului credincioşilor păzind încă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu credinţă primind veşmântul celei Preacurate, să cinstim aceasta credincioşii ca pe o legătură de împreunare cu Dumnezeu astăzi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mult cinstita haină a celei Preacurate şi prea cinstite, prin har ne izvorăşte astăzi tămăduiri nouă credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Veselia ta curgând pururea ca nişte rouă de dimineaţă, potoleşte cuptorul patimilor celor ce te cinstesc pe tine totdeauna.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială precum se cuvine, grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o tărie prea cinstită de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul şi Ziditorul întemeindu-te pe tine, ca şi cu nişte stele te-a împodobit cu dumnezeieşti străluciri, cu care luminezi marginile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De pe pământ la cer, Născătoare de Dumnezeu, dumnezeiescul tău veşmânt, prea curată, ne trage pe noi cei aprinşi cu căldură de dragostea lui pentru aceasta, pe tine te slăvim ca pe pricina măririi celei mari de preţ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iată, darul cel nedeşertat, veniţi toţi cu inimă curată, o, iubitorilor de praznic şi scoateţi dumnezeieşti ape, care din destul izvorăsc din cinstită racla celei Prealăudate.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Doamne, pe Maica Ta o ai slăvit; Tu ai înălţat mai presus de toate, puterile cele de duhuri, slava ei fără asemănare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, tu eşti darul lui Dumnezeu, care izvorăşte din destul din cinstită racla ta, pentru cei ce cu dragoste se închină ţie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Credincioşii împăraţi se încing cu tine ca şi cu o putere şi cetatea ta, avându-te pe tine legătură, se laudă cu veşmântul tău, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, Fecioară, mai presus de fire te-a prea slăvit Domnul, pe tine te-a împodobit, pe tine te-a cinstit mai presus de cuvânt, de Dumnezeu Născătoare, cu brâul, cu veşmântul şi cu dumnezeiasca raclă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe tine credincioşii câştigându-te tărie şi laudă, se încing cu mărire, cinstit brâul tău, de Dumnezeu Născătoare, dobândindu-1, ca pe o prea luminată şi cinstită podoabă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

A vedea slava ta cea negrăită, de Dumnezeu Născătoare, doreau de demult toţi dumnezeieştii prooroci, dar în zilele cele mai de pe urmă, S-a arătat nouă Cel ce este mai presus decât vremurile.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită prea curată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu care sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, acoperământule al tuturor oamenilor. A cărui punere prăznuim cu dragoste şi grăim cu frică ţie, curată: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avraam, cu dorinţa dreptei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au cântat: Binecuvântat eşti, în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Unul, fiind, ca un Soare al dreptăţii, Bunule, dumnezeieşte ai împodobit biserica Celei cinstite cu darurile tale cele de multe feluri; întru care, răsărind, slobozeşte razele veşmântului Aceleia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeieştile tale pahare, Preacurată, varsă din ele cu adevărat dar de minuni credincioşilor; iar pentru cei ce te cinstesc pe tine, ies din destul din sicriul tău, ca din alt Eden, râuri înţelegătoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Apropiaţi-vă acum cu veselie toţi cei de pe pământ, veniţi, îndeamnă în taină sicriul, de vă atingeţi de prea slăvitul veşmânt al Doamnei, care ca o vistierie este pus în mine.

Cântare a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îngerii, prea cinstită curată, acum împreună dănţuiesc în cinstită Biserica ta şi înconjoară, Stăpână, cu dragoste şi cu bucurie, cinstită şi sfântă haina ta. Iar noi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pe tine, slava neamului nostru.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Toiag, care ai odrăslit Floarea Vieţii, tu eşti bucuria tuturor, mult cinstită Preacurată, vas primitor de mireasma Duhului, vistierie de bunătăţi, izvor de miresme, din care miruri de tămăduiri izvorăşte dumnezeiasca raclă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Laudă măririle tale, cinstită Preacurată, oştile cele de duhuri, propovăduiesc luminat toţi patriarhii şi proorocii, apostolii şi ceata mucenicilor şi toată plinirea cuvioşilor, cu care ne închinăm ţie.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, Fecioară, munte netăiat, S-a tăiat, adunând firile cele osebite pentru aceasta bucurându-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sicriul tău, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat cu adevărat cămară prea cinstită, având cinstit brâul şi veşmântul tău ca o îmbrăcăminte feciorească de mireasă şi păzindu-le ca pe o comoară de viaţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

La Biserica Fecioarei, care se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, noi, credincioşii, astăzi ajungând, cu razele minunilor, ca şi cu nişte stele, ne luminăm şi strălucim cu darul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Are sfântul tău brâu şi haina ta cetatea ta, de Dumnezeu Născătoare, ca un zid şi dumnezeiască unire de învăţături, laudă şi biruinţă dreptcredincioşilor creştini.

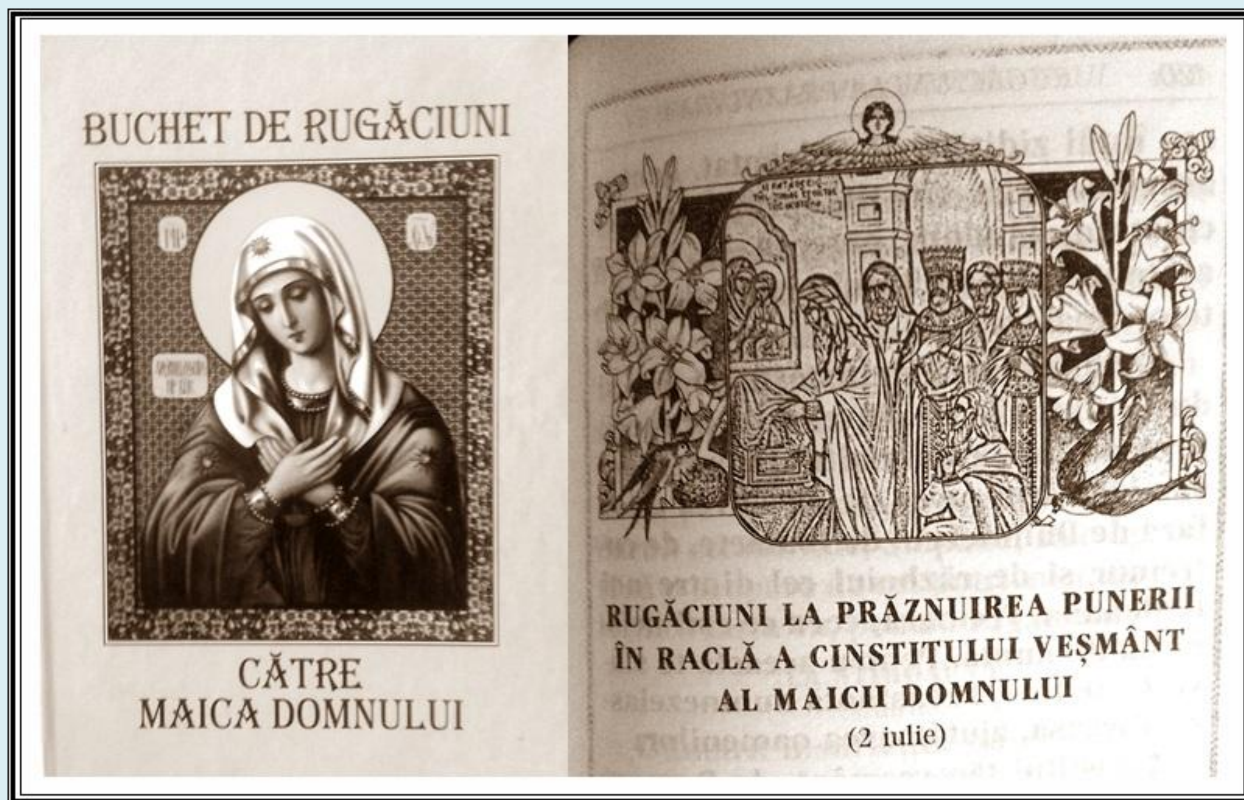
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăudăm slava ta cea negrăită şi darul tău cel neasemănat. Că tu eşti izvorul Înţelepciunii, din care iese cuvântul bun tuturor celor ce te cinstesc pe tine, Curată şi slăvesc pe Cel născut al tău.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor, Născătoare de Dumnezeu, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, vărsând daruri celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă pentru aceasta, te lăudăm şi cu credinţă te slăvim şi cu mulţumită te cântăm pururea: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă pe tine!

Rugăciuni la prăznuirea veşmântului Maicii Domnului pdf

Rugăciuni la prăznuirea veşmântului Maicii Domnului (s.v. 2 iulie / s.n. 15 iulie) - pdf:

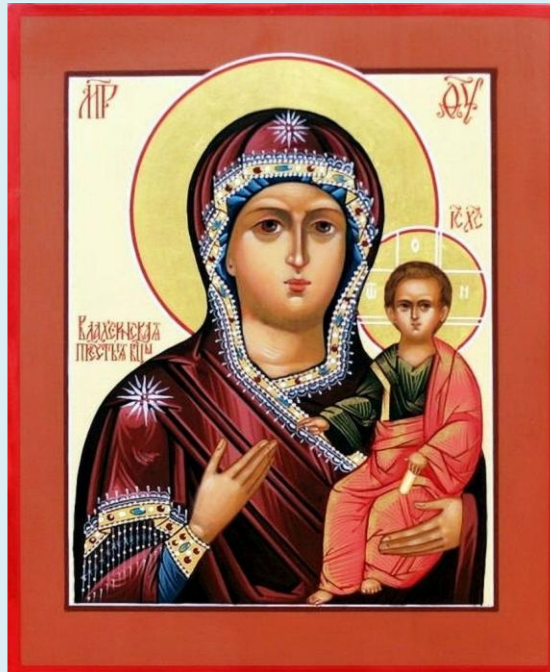
https://www.academia.edu/43997192/Rug%C4%83ciuni_la_pr%C4%83znuirea_ve%C5%9Fm%C3%A2ntului_Maicii_Domnului_2_iulie_pdf

https://archive.org/details/ruga-2-iul

https://www.slideshare.net/slideshow/rugciuni-la-prznuirea-vemntului-maicii-domnului-2-iulie-pdf/236557506

***

Acatistul icoanei Maicii Domnului din Vlaherne

Acatistul icoanei Maicii Domnului din Vlaherne:

https://www.academia.edu/83227798/Acatistul_icoanei_Maicii_Domnului_din_Vlaherne

https://archive.org/details/ac_20220716

***

[2 iulie (Aşezarea veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Biserica Vlaherne), 7 iulie şi Sâmbăta a 5-a din Postul mare, a Imnului Acatist]

tradus din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Apoi, se zice **Troparul** icoanei: O comoară prețioasă, Maica Domnului, minunata ta icoană sfântă din Vlaherne, a fost descoperită în Ierusalimul pământesc, iar apoi, peste tot în lume şi-a proslăvit minunile creștine. Acum noi alergăm la tine și te rugăm: vindecă sufletele noastre slabe de păcat și ajută-ne în toate faptele noastre, învie-ne, cu pocăință, astfel încât să ajungem în Ierusalimul Ceresc să-L slăvim pe Domnul cu tine, pentru totdeauna.

&&&

Condacul 1
Îi aducem cântare de mulțumire Fecioarei Maria, aleasă din toate generațiile, slăvită neîncetat de toate Puterile cerești și de toți Sfinții, în Împărăția Cerească, care conduce toate rugăciunile tainice ale sufletelor noastre și ne acoperă neputințele cu mila Fiului Său și a Dumnezeului nostru. Iar Tu, PreaSfântă Născătoare de Dumne-

zeu, care ai milă nesfârşită, eliberează-ne din toate păcatele și relele noastre, iar noi îţi strigăm: ***Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!***

Icosul 1

Arhanghelul Gavriil a venit la tine, Maica Domnului, propovăduind o mare bucurie: „Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei… iată vei lua în pântece şi vei naşte fiu şi vei chema numele lui Iisus". Iar tu ai răspuns, cu smerenie: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!" Acesta este un lucru minunat, iar noi ne rugăm către tine: cere-i lui Dumnezeu pentru noi toți să dobândim virtuți evlavioase, pentru ca numele Tatălui Ceresc să fie slăvit. Din acest motiv, strigăm, cu speranță:
Bucură-te, Regină, îmbrăcată cu haine de aur;
Bucură-te, binecuvântată fiică a părinților drepți și sfinți;
Bucură-te, că te-ai ridicat din rădăcina împărătească a lui Ioachim;
Bucură-te, născută din familia de episcopi ai lui Ana;
Bucură-te, binecuvântată Regină;
Bucură-te, conducându-ne minunat spre Lumina cerească a lui Hristos;
Bucură-te, Preacurată care ai cuprins mana cerească;
Bucură-te, Stăpâna Îngerilor, triumfătoare în Ierusalimul ceresc;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 2

Ajungând la Sfânta Elisabeta, prea fericită Fecioară Maria, te-a întâmpinat cu bucurie: „ Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?"; şi ruda ta s-a umplut de Duhul Sfânt și te proslăvea zicând: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecului tău!" Iar tu, Maica Dumnezeului Atotputernic, ai spus: "Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui". Iar noi te lăudăm pentru împlinirea veșnică a cuvintelor tale şi îţi cerem să ne înveţi să aducem laudă lui Dumnezeu, să primim bucuriile și durerile pe care le trimite asupra noastră cu credința în purtarea Lui de grijă și pentru binele nostru, ca să Îi cântăm, în veşnicia cerului, Dumnezeului nostru: ***Aliluia!***

Icosul 2

Pentru noi, cei născuți pe pământ, este un mister Întruparea lui Hristos Dumnezeu, dar te slăvim, Mamă şi Fecioară şi ne rugăm ţie, Împărăteasă a Cerului și a Pământului, să fii milostivă cu noi și să primeşti aceste laude:
Bucură-te, primind mulțumirea noastră cu dragoste;

Bucură-te, inspirându-ne să Îl cinstim pe Fiul tău și Dumnezeu;
Bucură-te, umplându-ne inima cu nepământească bucurie în Hristos;
Bucură-te, înnoind sufletul nostru prin harul lui Dumnezeu;
Bucură-te, îndrumătoare înțeleaptă a tinerilor;
Bucură-te, trimițând o mare mângâiere tuturor celor obosiți;
Bucură-te, întăritoare atotputernică a celor slabi;
Bucură-te, sprijin și protecție de încredere la bătrânețe;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 3

Dumnezeu te-a făcut Maica Domnului și Mântuitorului nostru, te-a întărit pe calea îndelungată a vieții tale pământești şi ai îndurat o mare întristare când ai auzit de la bătrânul Simeon despre uciderea nemiloasă a Fiului tău. Te rugăm să ne întăreşti pe toți în greutăţile vieţii, să ne dai iertarea păcatelor, transformându-ne și re-înnoindu-ne sufletele, astfel încât să fim onorați să cântăm, împreună cu tine, în vecii vecilor lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 3

Eşti milostivă faţă de toţi oamenii, Maica Domnului, căci la cererea ta, Mântuitorul a făcut prima minune în Cana Galileii, când a înmulțit vinul la sărbătoarea nunții. Ne minunăm de bunătatea ta şi te rugăm: dă-ne darul de a fi fii credincioși ai lui Dumnezeu și să respectăm poruncile Sale, cu sârguință, cântând marea ta milă față de noi aşa:
Bucură-te, leagăn sfânt care ne-ai dat Pâinea Vieții;
Bucură-te, că te arăţi vrednică de chipul evlaviei;
Bucură-te, întărind cu milă pe toți, cei zeloși pentru curăția duhovnicească;
Bucură-te, că ne vindeci pe toți de răni și patimi păcătoase;
Bucură-te, distrugând uneltirile diavolului și rușinându-i viclenia;
Bucură-te, acoperindu-ne nevăzut cu aripile harului;
Bucură-te, căci ne ajuţi să trăim în credință și dragoste;
Bucură-te, binecuvântându-ne pentru ostenelile zilei;
Bucură-te, că ne înveți să Îi mulțumim lui Dumnezeu;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 4

În diverse necazuri și suferințe alergăm la tine, atotputernică Doamnă Născătoare de Dumnezeu, căci rugăciunile tale vindecă sufletele noastre de lipsa de credință și de însufleţire. Tu mijloceşti la Cel care s-a născut din tine ca să ne dea putere și

înțelepciune, iar noi îți cerem: Împlinește-ne cererile inimilor ca să Îl chemăm pe Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 4

Ai văzut durerea și chinul lui Hristos când a suferit moartea pe Cruce. Fiul tău Şi-a întins mâinile divine pe Cruce, cu chinul său eliberând întreaga lume de întunericul morții. Durerea ta, ca mamă a fost mare, când L-ai văzut suferind pentru toți oamenii. Ne rugăm către tine, Maica Vieții veșnice, în amintirea Morţii Lui dă-ne să-L iubim mereu pe Domnul din tot sufletul nostru, din toată inima și cu toate puterile noastre și te chemăm, cu blândețe:
Bucură-te, Maica Domnului Hristos, care ai urmat Fiului tău pe Golgota;
Bucură-te, ceea ce L-ai iubit pe Domnul mai mult decât alții;
Bucură-te, slăvită de cele cerești și pământești de-a lungul tuturor veacurilor;
Bucură-te, arătându-ne din belșug, mila vindecătoare a lui Hristos;
Bucură-te, iertându-ne cu milostivire;
Bucură-te, încurajându-ne constant, să ne corectăm viața;
Bucură-te, tu, care niciodată nu ne părăseşti;
Bucură-te, întărindu-ne ca să ne purtăm crucea pământească;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 5

Sfânta ta icoană duce credincioşii pe calea lui Dumnezeu, PreaSfântă Născătoare de Dumnezeu, dă sănătate corpului, îi vindecă pe cei paralitici, ca noi toţi, recunoscători, să Îi cântăm Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 5

Te-ai bucurat, Maica Domnului, de Învierea Fiului tău, împreună cu apostolii și femeile purtătoare de mir, căci El a fost Cuceritorul morții și al iadului. Tu, o, Sfântă Născătoare de Dumnezeu, mai mult decât toți ceilalți, ai slăvit victoria lui Iisus Hristos asupra morţii şi inima ta de Mamă, a cântat și s-a bucurat neîncetat căci Fiul tău a înviat. Noi îţi cerem, Născătoare de Dumnezeu, să Îl rogi pe Mântuitorul să ne dea tuturor să sărbătorim, pentru totdeauna, Paștele neîncetat și nesfârșit, al Domnului în Împărăția Cerurilor, şi te numim:
Bucură-te, de Învierea Domnului;
Bucură-te, că ai înviat şi tu odată cu Învierea lui Hristos, împreună cu apostolii;
Bucură-te, Maica Domnului lui Hristos cel Înviat și Nemuritor;
Bucură-te, căci Puterile îngereşti din ceruri se bucură;
Bucură-te, care îi numești copiii tăi pe cei care Îl iubesc pe Fiul tău;
Bucură-te, că ne ții în adevărata credință și în evlavie;

Bucură-te, că nu ne părăsești de la naştere până la despărțirea sufletului de trup;
Bucură-te, că ne-ai pregătit pentru un răspuns bun la Judecata de Apoi;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 6

Arhanghelul Gavriil ţi-a adus vestea ţie, celei mai neprihănite Mame a lui Dumnezeu, că viața ta pământească se va sfârşi în curând, astfel încât vei ajunge în slava, de nedescris, a Fiului tău în Împărăția Lui. Ştim că până la sfârșitul veacurilor nu ne vei lăsa fără acoperirea ta de Mamă; Tu eşti singura noastră mijlocitoare, speranță şi mângâiere după Dumnezeu, căci, prin mijlocirea ta, Mântuitorul va ierta păcatele tuturor, căruia Îi dăm slavă și strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Îngerii și oamenii au înălțat, în ceruri, cântări de slavă pentru tine, PreaSfântă Născătoare de Dumnezeu, când Domnul a luat sufletul tău în mâinile Lui. Apostolii și toți creștinii au strigat cu bucurie: „Preasfințită Născătoare de Dumnezeu ajută-ne!” și strigăm, împreună cu ei:
Bucură-te, că după Adormirea ta nu ne-ai lăsat și ne mângâi;
Bucură-te, grabnică vindecătoare a sufletelor și trupurilor noastre;
Bucură-te, rugăciune neobosită, rugând pe Fiul tău pentru noi toți păcătoșii;
Bucură-te, bună mijlocitoare, care în curând, ne vei vesti iertarea în fața lui Dumnezeu;
Bucură-te, stea veșnică, strălucind în întunericul lucrurilor păcătoase;
Bucură-te, lună strălucitoare, care precede Soarelui Dreptății;
Bucură-te, ceea ce i-ai întrecut pe toți Sfinții şi Îngerii în viața ta;
Bucură-te, ferindu-ne inima de mânie şi furie;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 7

Ca să îţi arăţi marea dragoste pentru oameni, prea curată Maică a Domnului, l-ai binecuvântat pe Sfântul apostol și evanghelist Luca, să îți picteze această icoană sfântă, ca, prin ea, toți creștinii din Ierusalim să fie ajutaţi. După aceea, evlavioasa regină Eudoxia a dus icoana în orașul Constantinopol și a așezat-o în Biserica din Vlaherne, astfel încât binecuvântarea, ajutorul și tăria ta să poată fi oferite tuturor oamenilor credincioși și toți creștinii i-au cântat întotdeauna, Fiului tău: ***Aliluia!***

Icosul 7

O mare minune ai făcut în Biserica din Vlaherne, cea mai minunată Regină a Cerului, când ți-ai arătat Acoperământul cu care i-ai îmbrăţişat pe toţi cei suferinzi. Ne minunăm de aceasta şi ne rugăm către tine: Rămâi lângă noi neîncetat și protejează-ne de dușmanii văzuţi şi nevăzuţi, căci ești primul nostru ajutor, să primim prin mijlocirea ta milă, iar in ziua judecății cere milă, pentru noi, de la Fiul tău! ție, ca atotmilostiva Născătoare de Dumnezeu, îți vom inălţa cântări de recunoștință:
Bucură-te, acoperindu-ne pe toți, cu nemărginita ta bunătate;
Bucură-te, Mamă iubitoare de copii și îngrijitoarea tuturor păcătoșilor pierduți;
Bucură-te, protejându-ne de erezie și schism;
Bucură-te, mijlocitoare la mila lui Dumnezeu pentru noi;
Bucură-te, rugându-te pentru noi, Fiului tău să ne dea viaţă îndelungată;
Bucură-te, aducând la Hristos, pe cei necredincioși și pe cei pierduți;
Bucură-te, ajutându-ne mereu în post și rugăciune;
Bucură-te, protejându-ne în zilele războiului pământesc și duhovnicesc;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 8
Dușmanul neamului omenesc a ridicat război icoanelor sfinte, astfel încât icoana ta, din Vlaherne, o, Fecioară atotputernică, a fost ascunsă de creștinii evlavioși în zidul Bisericii ca milostivirea ta să nu se piardă, Regina Îngerilor, pentru copiii tăi păcătoși. Și acum îți cerem: transformă-ne credința slabă, întărește-ne speranța, învie iubirea din inimile noastre, iar noi să-I cântăm lui Hristos Mântuitorul: ***Aliluia!***

Icosul 8
Când vestea icoanei tale, plină de har, Vlaherne, s-a răspândit peste tot în lume, oamenii credincioși s-au bucurat în inimile lor: preoții și călugării, ierarhii și mirenii, căci Sfântul Munte Athos, țara Egiptului și a Constantinopolului, ţările de la Estul și Vestul lumii creștine au dat cinste și închinare icoanei tale miraculoase. Pentru aceasta și noi, cu speranță în marea și nemărginita ta îndurare, plângem la tine:
Bucură-te, ajutând, încurajând și inspirând pe toți cei care se străduiesc să ducă o viață îngerească;
Bucură-te, medicul nostru milostiv, vindecătoare a bolilor noastre;
Bucură-te, că de dragul nostru, părăsești Raiul și îi ajuți pe cei în mâhnire;
Bucură-te, căci, chiar în ceasul sfârșitului suferinței, eşti ajutătoarea noastră;
Bucură-te, binecuvântarea bunelor intenții;
Bucură-te, instruindu-ne pe calea către Împărăția Cerurilor;
Bucură-te, îndrumătoare vigilentă a tuturor celor pierduți și orbiți;

Bucură-te, luminând mintea credincioșilor cu slava minunilor tale;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu, din Vlaherne!

Condacul 9
Milostivirea ta este copleşitoare, Maica Domnului, pentru că eşti ajutor fiecăruia după vârsta şi după nevoile lui și, zi de zi, suntem ridicaţi până la tine, PreaSfântă Doamnă, cu recunoştinţă cântând Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 9
Ritorii cei învăţaţi nu vor putea să te laude pe drept, Mamă milostivă a Răscumpărătorului nostru, pentru că cine este în putere să cânte toate virtuțile tale, O, Fecioară atotputernică, cine va lăuda slava ta miraculoasă și cerească? Căci tu ești proslăvită pe pământ și între oameni şi la tronul PreaSfintei Treimi. Dar noi, cu speranță și smerenie, în fața icoanei tale din Vlaherne, plecând genunchii, îţi aducem laudă:
Bucură-te, vindecându-ne pe toți de nemulţumiri și amăgiri spiritual;
Bucură-te, ajutându-ne să creştem în adevărul lui Hristos;
Bucură-te, că ne înveți să fim buni ucenici și urmași ai Fiului tău;
Bucură-te, căci ne dai discernământ duhovnicesc şi ne îndemni să facem voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, că îi încurajezi pe păcătoși la îndreptare și pocăință;
Bucură-te, chemând pe cei care s-au abătut de pe calea adevărului la pocăință;
Bucură-te, mijlocitoare, îndemnându-ne și instruindu-ne pe calea mântuirii;
Bucură-te, protejându-i pe cei evlavioși de ispite;
Bucură-te, slujire caldă de rugăciune, liniștind pe Judecătorul tuturor;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 10
Fiecare suflet doreşte să fie salvat de la distrugerea veșnică. O, PreaSfântă Născătoare de Dumnezeu, adu-ne pe toți la Fiul tău, pentru că El este cu adevărat, Calea, Adevărul și Viaţa! În faţa icoanei tale din Vlaherne, ne plecăm sârguincios în rugăciune și plângem ca să ne vesteşti chemarea, vindecarea sufletească și fizică, îndemnându-ne să cântăm lui Dumnezeu, cu mulțumire: ***Aliluia!***

Icosul 10
Rugăciunile tale sunt puternice şi de neclintit, prea curata noastră Maică și Doamna noastră, căci prin tine suntem protejați de toate necazurile și durerile, relele și bolile, câștigăm bucurie și mângâiere, că să ajungem în Rai. Tu stai în fața Domnului

nostru, Cel din Sfânta Treime slăvit, iar noi ne plecăm genunchii la mila Sa dătătoare de viață şi ţie îţi strigăm:
Bucură-te, vindecare minunată de bolile incurabile;
Bucură-te, transformare glorioasă a sufletelor și a inimilor de piatră;
Bucură-te, speranță că ne ești temelie de neclintit;
Bucură-te, dându-ne putere în încercări și greutăți;
Bucură-te, binecuvântând munca;
Bucură-te, învățându-ne să împărtășim roadele muncii pământești cu cei săraci şi flămânzi;
Bucură-te, alungând întunericul vizitelor demonice;
Bucură-te, ducând oamenii la dreapta credință;
Bucură-te, pădure de stejar care ne umbrești de căldura patimilor și ne acoperi cu răcoarea bunătății;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 11
Primeşte, de la noi, această cântare, prin care cinstim Sfânta ta icoană din Vlaherne, căci prin ea ţi-ai dezvăluit harul, Maică a Luminii căci acum prin voia ta, icoana se află la Moscova şi lăudăm, pentru totdeauna, toate binecuvântările Dătătorului de viaţă Hristos, Dumnezeul nostru cu un cântec: ***Aliluia!***

Icosul 11
Ajutorul tău veşnic se revarsă din tine, Fecioară Maria, cu o adâncime de neconceput, pentru Îngeri și pentru oameni. Tu ești un mare mister, pe tine te slăvim, Maica marelui Dumnezeu cu acest cântec Acatist și cerem: Luminează-ne şi vindecă-ne cu harul tău, sufletele și trupurile ca să nu pierim, ci să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm, întotdeauna, lui Dumnezeu și ţie:
Bucură-te, cea mai presus de orice Înger;
Bucură-te, copac roditor din care credincioșii se hrănesc;
Bucură-te, copac al binecuvântării, prin care mulți sunt acoperiți;
Bucură-te, căci prin mila ta, mereu faci minuni mari;
Bucură-te, păzitoarea noastră de la moarte subită;
Bucură-te, zdruncinând necredința și reînnoind speranța care se stinge;
Bucură-te, comoară neprețuită şi binecuvântată a Bisericilor și Mânăstirilor;
Bucură-te, dulceața bucuriei și mijlocitoarea păcătoşilor;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 12

Le dai bucurie și mângâiere tuturor celor care se roagă înaintea icoanei tale, făcătoare de minuni şi poporul ortodox pleacă consolat pentru că tu, Născătoare de Dumnezeu, mijlocești întotdeauna, pentru toți cei care strigă către Dumnezeu, pentru tine: ***Aliluia!***

Icosul 12

Toţi aduc cinste și laudă lui Dumnezeu și Maicii Domnului, căci cei de rang preoțesc, călugării și mirenii, îți cer: salvează-i pe toți creștinii de la moarte veşnică și apără Biserica lui Dumnezeu de dușmanii văzuţi şi nevăzuţi până la sfârșitul timpului pentru a ne mântui pe noi toţi. Privind fața ta strălucitoare, Regina Îngerilor, primim înțelegerea duhovnicească ştiind că vii la noi, Născătoare a marelui Dumnezeu și pentru aceasta, cu speranță și dragoste, cântăm:
Bucură-te, căci prin cinstitele tale icoane, privirea noastră duhovnicească se ridică la tine;
Bucură-te, prin dăruirea sfințirii întregii lumi creștine;
Bucură-te, căci în icoanele tale se descoperă puterea și harul tău;
Bucură-te, acoperind pe toată lumea cu omoforul tău, alb ca zăpada;
Bucură-te, că aduci lumina pentru cei păcătoşi;
Bucură-te, călăuzitoare credincioasă spre Lăcașurile de sus;
Bucură-te, laudă cinstită a preoților evlavioși;
Bucură-te, stăruinţa călugărilor în fapte de rugăciune;
Bucură-te, că prin prezența ta ne mângâi și ne încânţi;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, Maica Domnului din Vlaherne, cea plină de minuni, bucură-ne inimile cu bucurie bună venită de la Fiul tău Iisus Hristos. În întristare dă-ne mângâiere, pace și liniște întregii lumi. Roagă-L pe Fiul tău să ne ierte păcatele și să ne conducă în Împărăția Lui, în cel mai înalt Ierusalim, unde să Îi cântăm Dumnezeului cel în Sfânta Treime slăvit: ***Aliluia!***

Apoi, se zice iarăşi:

Icosul 1

Arhanghelul Gavriil a venit la tine, Maica Domnului, propovăduind o mare bucurie: „Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei… iată vei lua în pântece şi vei naşte fiu şi vei chema numele lui Iisus”. Iar tu ai răspuns, cu smerenie: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău!” Acesta este un lucru minunat, iar noi ne rugăm către tine: cere-i lui Dumnezeu pentru noi

toți să dobândim virtuți evlavioase, pentru ca numele Tatălui Ceresc să fie slăvit. Din acest motiv, strigăm cu speranță:
Bucură-te, Regină, îmbrăcată cu haine de aur;
Bucură-te, binecuvântată fiică a părinților drepți și sfinți;
Bucură-te, că te-ai ridicat din rădăcina împărătească a lui Ioachim;
Bucură-te, născută din familia de episcopi ai lui Ana;
Bucură-te, binecuvântată Regină;
Bucură-te, conducându-ne minunat spre Lumina cerească a lui Hristos;
Bucură-te, Preacurată care ai cuprins mana cerească;
Bucură-te, Stăpâna Îngerilor, triumfătoare în Ierusalimul ceresc;
Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!

Condacul 1
Îi aducem cântare de mulțumire Fecioarei Maria, aleasă din toate generațiile, slăvită neîncetat de toate Puterile cerești și de toți Sfinții, în Împărăția Cerească, care conduce toate rugăciunile tainice ale sufletelor noastre și ne acoperă neputințele cu mila Fiului Său și a Dumnezeului nostru. Iar Tu, PreaSfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai milă nesfârşită, eliberează-ne din toate păcatele și relele noastre, iar noi îţi strigăm: ***Bucură-te, slava Bisericii cerului și pământului, prea binecuvântă Născătoare de Dumnezeu din Vlaherne!***

Se spune apoi, această:

Rugăciune către PreaSfânta Născătoare de Dumnezeu, înaintea icoanei din Vlaherne

O, Doamna noastră, prea fericită și atotputernică Doamnă, din Vlaherne și a întregii lumi creştine, te lăudăm și îți mulțumim pentru marea Ta îndurare, pentru că ne-ai dat binecuvântata victorie a icoanei tale cinstite, atotvindecătoare, manifestată prin harul minunilor tale din Constantinopol, prin care acesta a strălucit.

Privind, cu venerație și cu bucurie, fața ta strălucitoare, plină de har, Preacurată vedem ochii tăi albaștri, cerești, plini de mare dragoste, bunătate bogată și smerenie desăvârșită. Buzele tale sunt de culoarea unui trandafir, pline de cuvinte dulci. Brațele tale, întinse spre noi, sunt pline de fapte bune. Nu putem descrie minunata ta frumusețe nepământeană, doar stăm în tăcere și tremurând strigăm către sufletul nostru, zdrobiți de smerenie în fața sfințeniei tale perfecte.

Stăm cu frică, în fața Sfintei tale icoane, căzând jos, implorându-te să ridici firea noastră umană, prin rugăciunile tale neîncetate și să ne cureţi de orice întinare a cărnii și a sufletului, căci noi ştim cât de mult poate face rugăciunea ta înaintea tronului Fiului tău. Iată, noi, smeriți și păcătoși, împovărați cu jugul multor nelegiuiri grave, cu profundă afecțiune cerem vindecarea orbilor, șchiopilor, surzilor şi a altor suferințe, a celor ce au multe dureri și afecțiuni, pentru că știm că nimic nu este imposibil prin mijlocirea ta.

Te rugăm, de asemenea, să ne întăreşti credința în Dumnezeu, trimite pace Bisericii Ortodoxe de pretutindeni, să păstorească, în tăcere și prosperitate, întăreşte ortodocșii în încercări și salvează-i de erezii, schisme și diviziuni care distrug sufletele. Tu eşti incomparabila noastră podoabă, slăvită, cerească și suverană protecție, un ajutor rapid, o mijlocitoare nerușinată și veşnică la Dumnezeu şi la Iisus Hristos. Îţi mulţumim ție şi Atotputernicului și Atotmilostivului Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu Tatăl Său și cu Preasfântul, Bunul şi de Viață dătătorul Său Duh, acum și în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Pentru rugăciunile PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinţilor părinţilor noştri şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin!

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2021/06/07/acatistul-icoanei-maicii-domnului-din-vlaherne/

https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/04/16/acatistul-icoanei-maicii-domnului-din-vlaherne-2-iulie-asezarea-vesmantului-nascatoarei-de-dumnezeu-in-vlaherne-7-iulie-si-in-sambata-a-cincea-din-postul-mare-sambata-imnului-acatist/

Imnografie

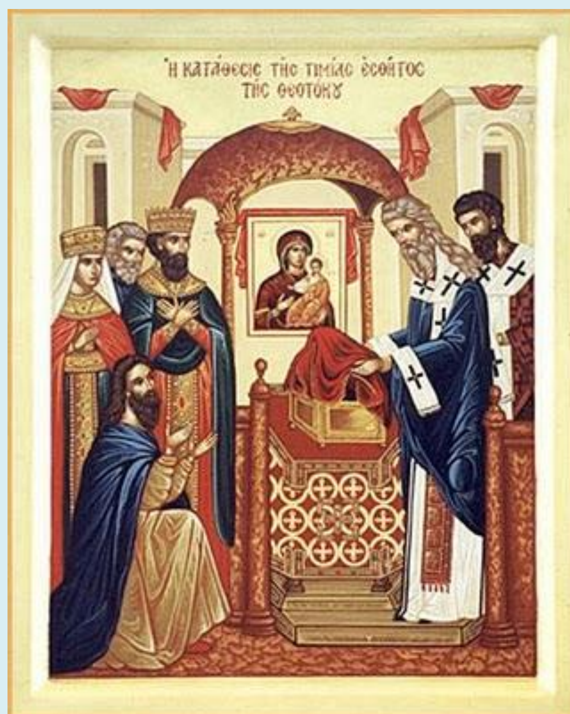

Condac la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne: Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită prea curată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu care sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, acoperământule al tuturor oamenilor. A cărui punere prăznuim cu dragoste şi grăim cu frică ţie, curată: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Tropar la praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea pentru aceasta, te rugăm, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Tropar - Aşezarea veşmântului Născătoarei de Dumnezeu, glas 8 din GA (2 iulie) - Otilia Simeria:
https://www.youtube.com/watch?v=7nAE-eqvXk0

Vieţile Sfinţilor - Aducerea cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu în biserica din Vlaherna

Pe vremea bine credinciosului împărat grec Leon şi a soţiei sale, Verina, ***erau în Constantinopol doi bărbaţi cinstiţi din rânduiala senatorilor, anume Galvie şi Candid, fraţi buni după trup. Aceştia sfătuindu-se, au rugat pe împărat să-i lase să plece la Ierusalim, ca să se închine Sfintelor Locuri. Şi fiind sloboziţi, au plecat la drum şi ajungând în Palestina, au mers în Galileea, vrând să ajungă în Nazaret, ca să vadă sfânta casă a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, în care - prin buna vestire a Arhanghelului Gavriil şi prin venirea Sfântului Duh - a zămislit negrăit pe Dumnezeu Cuvântul.***

Deci mergând acolo şi închinându-se, s-au odihnit într-un sat mic, ce se întâmplase acolo aproape, căci se însera. Iar după dumnezeiasca purtare de grijă, au găzduit în casa unei femei văduve, evreică, care era bătrână cu anii şi cinstită prin viaţă curată. Şi pregătindu-se cina pentru dânşii, au văzut înăuntru o cămară osebită, în care erau multe lumânări aprinse, ardea tămâie şi ieşea bună mireasmă de aromate, căci acolo era ascuns cinstitul veşmânt al Preacuratei Maicii lui Dumnezeu. Încă zăceau lângă cămara aceea şi mulţi bolnavi, iar Galvie şi Candid, văzând aceasta, se minunau de acel lucru străin şi socoteau că acolo se păzeşte ceva din Legea veche.

Deci rugând pe acea femeie cinstită să cineze cu dânşii, au întrebat-o: ***„Ce este în cămara aceea luminată de atâtea lumânări şi plină de miresme de tămâie, şi pentru ce zac neputincioşii lângă ea?"*** Iar ea tăinuia la început lucrul cel ascuns de dânsa, dar minunile care se făceau, nu putea să le tăinuiască.

Deci a zis către dânşii: ***„O, cinstiţi bărbaţi, iată, precum vedeţi, aceşti bolnavi care zac aici, toţi aşteaptă tămăduiri de neputinţele lor. Pentru că în acest loc, orbii se luminează, ologii se îndreptează, diavolii se izgonesc din oameni, surzii aud, limbile celor muţi se dezleagă spre grăire şi toate bolile cele nevindecate, aici se tămăduiesc lesne".***

Iar Galvie şi Candid, auzind aceasta, au început mai cu dinadinsul a o întreba pricina pentru care s-a dăruit acelui loc un dar şi o putere de nişte faceri de minuni ca acestea. Iar ea tăinuind încă adevărul, a zis: ***„Se povesteşte în neamul nostru evreiesc că unuia din părinţii noştri cei de demult, i s-a arătat Dumnezeu în acest loc. Din acel timp, locul acesta s-a umplut de darul lui Dumnezeu şi într-însul se fac multe minuni".***

Iar ei, luând aminte la cuvintele femeii, mai mult se aprindeau cu dorinţa inimii spre aflarea adevărului, precum altădată Luca şi Cleopa, cei ce au zis: ***Oare nu erau inimile noastre arzând întru noi?*** Deci au zis cu strigare: ***„O, preafericită femeie, te jurăm cu Dumnezeul cel viu, să ne spui adevărul. Pentru că noi nu pentru altă pricină am suferit atâta cale de la Constantinopol şi până aici, decât numai să vedem toate locurile sfinte care sunt în Palestina, şi aici să dăm rugăciunile noastre lui Dumnezeu. Iar de vreme ce auzim că în casa ta este un loc sfânt şi făcător de minuni, voim să aflăm cu dinadinsul despre dânsul cum s-a sfinţit şi pentru care pricină se lucrează puteri întru dânsul".***

Iar femeia, fiind jurată cu numele lui Dumnezeu, a suspinat din adâncul inimii şi, vărsând lacrimi din ochi, a grăit către dânşii: ***„O, bărbaţi aleşi, această taină dumnezeiască, care acum mă siliţi să v-o spun, nu s-a ştiut de nimeni până astăzi; dar, de vreme ce vă văd oameni binecredincioşi şi iubitori de Dumnezeu, am să vă spun această taină ascunsă, nădăjduind ca ceea ce veţi auzi de la mine, veţi păzi şi nu veţi spune la nimeni. Aici la mine este ascuns veşmântul Preacuratei Fecioare Maria, Maica lui Hristos Dumnezeu. În timpul când ea s-a mutat de la cele pământeşti la cele cereşti, era acolo, la vremea îngropării ei, una din strămoaşele mele, văduvă, căreia i s-a dat veşmântul acesta, după hotărârea însăşi Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Aceea, luând veşmântul, l-a păzit cu cinste în tot timpul vieţii sale. Apoi, înainte de a muri, l-a încredinţat în paza unei fecioare din neamul său, poruncindu-i cu jurământ, ca nu numai***

veşmântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu să-l păzească, ci şi fecioria ei s-o păzească pentru cinstea Preacuratei Fecioare Maria.

Iar fecioara aceea, în tot timpul vieţii sale, păzind de asemenea cu multă cinste veşmântul acesta, când s-a apropiat de sfârşitul vieţii, l-a încredinţat şi ea la altă fecioară curată şi cinstită din neamul său. Astfel că, din fecioară în fecioară, trecând mulţi ani, acest sfânt veşmânt a ajuns până la mine, smerita, care am îmbătrânit în viaţă curată fără bărbat. Iar de vreme ce în neamul meu nu se află nici o fecioară căreia aş fi putut să-i încredinţez această taină, vă spun vouă despre dânsa, ca să ştiţi că, pentru acest cinstit veşmânt, care se găseşte în camera mea dinăuntru, se săvârşesc acele minuni aici. Însă vă rog să nu spuneţi taina aceasta nimănui, nici în Ierusalim, nici oriunde vă veţi duce".

Iar Galvie şi Candid, auzind de veşmântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, s-au umplut de spaimă şi de negrăită bucurie, şi au făgăduit cu lacrimi că vor păzi taina. Şi au rugat-o pe femeie să nu-i oprească să petreacă toată noaptea, în cămara aceea, în rugăciuni, lângă sfântul veşmânt. Deci intrând înăuntru, **au văzut sicriul în care era păzit cu cinste sfântul veşmânt al Maicii Domnului, în jurul căruia ardeau multe lumânări şi era bună mireasmă de aromate.** Atunci au început mai cu dinadinsul a face rugăciuni cu lacrimi şi cu multe închinăciuni către Dumnezeu şi către Preasfânta lui Maică. Şi aveau un singur gând amândoi, cum ar putea dărui acea vistierie de mare preţ cetăţii împărăteşti.

Apoi, sfătuindu-se ei, au măsurat sicriul în lăţime, lungime şi înălţime, şi au însemnat asemănarea lui din ce fel de lemn era. Deci, luminându-se de ziuă, şi-au isprăvit rugăciunile lor şi au ieşit din camera aceea, mulţumind femeii că i-a lăsat să stea toată noaptea înaintea cinstitului veşmânt. Apoi, dând îndestulată milostenie săracilor ce se aflau acolo, au plecat spre Ierusalim, fiind petrecuţi de femeia aceea, căreia i-au făgăduit că, până se vor întoarce în patria lor, iarăşi au să mai vină să se închine înaintea sfântului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Deci ajungând ei la Ierusalim, s-au închinat făcătoarei de viaţă Cruci şi Mormântului Domnului. Şi cercetând toate sfintele locuri dimprejurul Ierusalimului, au chemat la dânşii un lucrător de lemn şi i-au poruncit să le facă un sicriu de lemn vechi, după măsura şi asemănarea arătată lui de dânşii. Iar după ce sicriul a fost făcut, au cumpărat pentru el un acoperământ ţesut cu aur şi s-au întors la femeia aceea. Şi ajungând la casa ei, i-au arătat acoperământul cel ţesut cu aur, rugând-o să-i lase să acopere cu el sicriul cinstitului Veşmânt al Preacuratei Maicii lui Dumnezeu şi să le dea voie ca să stea toată noaptea la rugăciune lângă sicriu. Şi

câştigând ei aceea, au căzut cu feţele la pământ înaintea sicriului şi au udat pământul cu lacrimi, rugându-se Preacuratei Fecioare Născătoare de Dumnezeu ca să nu-i oprească a se atinge de sicriul său cel cu veşmântul, ca să-l ia cu dânşii.

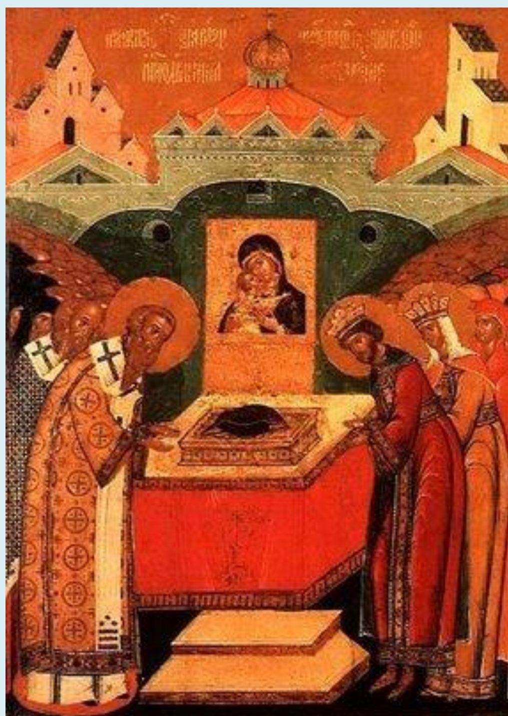
Iar când era la miezul nopţii şi când toţi dormeau, au luat sicriul cu frică şi, scoţându-l din cameră, l-au ascuns în careta lor, iar în locul aceluia au pus celălalt sicriu, care a fost făcut din lemn vechi în Ierusalim şi, învelindu-l cu acoperământul ţesut cu aur, au stat până la ziuă, rugându-se. Iar după ce s-a luminat de ziuă, au mulţumit acelei cinstite femei şi, închinându-i-se ei, au dat multă milostenie săracilor, apoi au plecat cu negrăită bucurie.

Şi ajungând la Constantinopol, la început n-au spus nimănui despre aducerea sfântului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, vrând ca să ascundă la dânşii acea nepreţuită vistierie. Deci, zidind în casa lor o bisericuţă mică, în numele Sfinţilor Apostoli Petru şi Marcu, au pus într-însa sicriul acela cu sfântul veşmânt, nu la arătare, ci întru ascuns. Iar după ce au văzut că nu pot să tăinuiască sfinţenia cea atât de mare a veşmântului Maicii Domnului, pentru minunile care se făceau cu dânsul, s-au dus şi au înştiinţat pe marele împărat Leon şi pe soţia lui, împărăteasa Verina, asemenea şi pe Preasfinţitul Patriarh Ghenadie al Constantinopolului.

Iar aceştia, umplându-se de negrăită bucurie, s-au dus la casa şi biserica lui Galvie şi Candid şi, descoperind acel cinstit sicriu, au văzut nestricat, după atâţia ani, sfântul veşmânt al Maicii Domnului. Şi s-au atins de dânsul cu frică şi cu bună cucernicie, sărutându-l cu toată dragostea. Apoi l-au luat de acolo şi l-au dus cu slavă şi cu prăznuire în biserica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu cea din Vlaherna. Deci l-au pus acolo într-un sicriu împodobit cu aur, cu argint şi cu pietre scumpe, şi au hotărât ca în toţi anii să se prăznuiască punerea veşmântului Preasfîntei Născătoare de Dumnezeu, în ziua de doi iulie, întru cinstea şi slava Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi a Celui născut dintr-însa, Hristos Mântuitorul nostru, Cel slăvit împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Notă - Vlaherna a fost un loc din Constantinopol, care se afla la malul portului corăbiilor şi a fost numit astfel după un oarecare slăvit voievod al sciţilor, care se numea Vlahern şi fusese ucis în acel loc, unde, după aceea, s-a zidit biserica prea aleasă în numele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Sinaxar - Pomenirea punerii cinstitului veşmânt al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în sfânta raclă, în zilele împăratului Leon cel mare şi al Virinei, femeia lui (Acoperământul Maicii Domnului)

În această lună (iulie) în ziua a doua, pomenirea punerii cinstitului veşmânt al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în sfânta raclă, în zilele împăratului Leon cel mare şi al Virinei, femeia lui (Acoperământul Maicii Domnului).

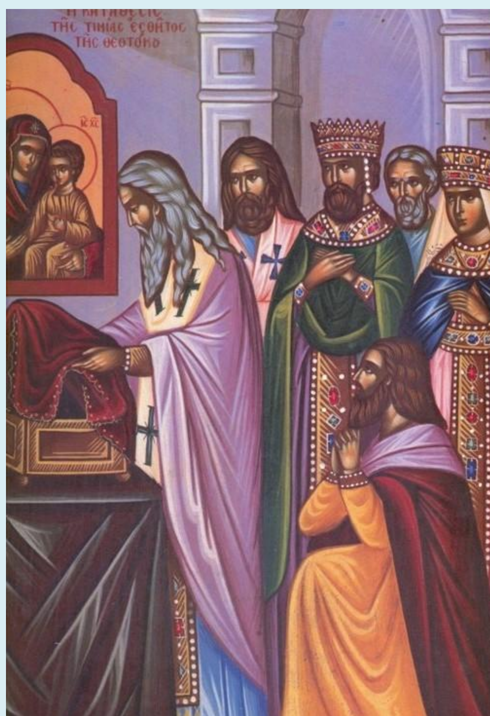
Pe vremea împărăţiei lui Leon cel Mare şi a Virinei soţia sa, doi boieri patrici: Galvie şi Candid, fraţi buni fiind, au mers să se închine la Ierusalim. Sosind în Palestina, la locurile Galileei, au aflat acolo cinstita haină a Născătoarei de Dumnezeu la o femeie evreică, care o ţinea cu cinste, aprinzând multe lumini şi făcând tămâieri.

Deci s-au hotărât ei ca să o ia. Şi mergând la Ierusalim, au făcut o raclă asemenea celei în care se afla cinstitul veşmânt al Maicii lui Dumnezeu; iar când s-au întors, au pus racla cea deşartă în locul celeilalte; şi pe cea cu sfântul şi dumnezeiescul veşmânt, au luat-o şi s-au dus.

Şi dacă au sosit la Constantinopol, au pus-o într-un metoc al lor ce se cheamă Vlaherne, încercând să ascundă comoara. Dar văzând că nu se poate, au dat de ştire împăratului, care s-a umplut de nespusă bucurie. Şi a făcut o biserică la acel metoc,

şi a pus acolo cinstita raclă, unde acum se află, păzind cetatea şi gonind tot vrăjmaşul şi toată boala.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Aşezarea veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în biserica Vlaherne; Sfântul voievod Ştefan cel mare

Astăzi pomenim mutarea din Nazaret a veşmântului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, petrecută în zilele dreptcredinciosului împărat Leon cel mare (457-474). Veşmântul a fost adus de doi bărbaţi cinstiţi din Constantinopol, care au descoperit că acesta era ascuns în casa unei bătrâne văduve, şi a fost aşezat în biserica Vlaherne, hotărându-se prăznuirea acestui eveniment în ziua a doua a lunii iulie.

***

Tot astăzi facem pomenirea Sfântului voievod Ştefan cel mare al Moldovei (†1504). Dreptcredinciosul voievod Ştefan s-a născut la Borzeşti din voievodul Bogdan al II-lea şi doamna Oltea. A fost uns ca domnitor al Moldovei la 14 aprilie 1457 şi, încercat de numeroase suferinţe în tot cursul îndelungatei sale domnii, el şi-a păstrat nestrămutată nădejdea în Dumnezeu şi şi-a purtat cu jertfelnicie jugul vieţii.

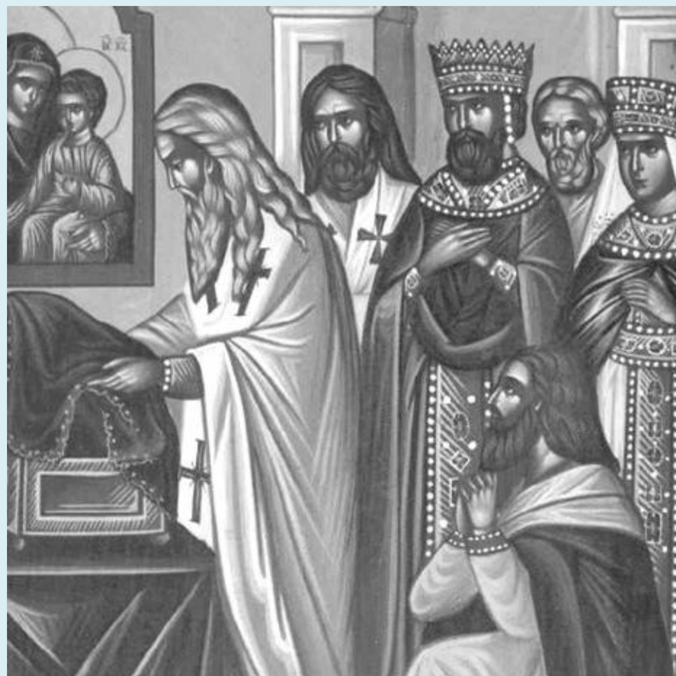
Ştefan, dreptcredinciosul voievod, a pus biruinţele sale nu pe seama iscusinţei minţii sale, ci cu smerenie, pe seama voii şi puterii lui Dumnezeu.

Măritul voievod a fost nu numai apărător, ci şi mărturisitor al credinţei creştine prin numărul mare de mănăstiri şi biserici zidite atât în Moldova, cât şi în Muntenia şi Transilvania.

De la mutarea sa la Domnul până astăzi mormântul său de la Mănăstirea Putna este străjuit de o candelă pururea aprinsă.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în biserica Vlaherne; Sfântul voievod Ștefan cel mare

În timpul împăratului Leon cel mare al Constantinopolului (457-474), doi senatori - Galvie și Candid - au plecat la Ierusalim să se închine mormântului Domnului nostru Iisus Hristos.

După ce au ajuns, au umblat prin Galileea, apoi s-au dus în Nazaret dorind să vadă și casa unde a copilărit și a trăit Mântuitorul Hristos până la vârsta de 30 de ani.

Peste noapte au rămas în casa unei bătrâne văduve. În timpul cinei, cei doi au observat că într-o cameră alăturată erau adunați mai mulți oameni bolnavi care aprindeau lumânările din jurul unei racle în care nu puteau vedea ce se află.

Considerând că acolo s-ar afla moaștele vreunui sfânt, s-au hotărât să o întrebe pe bătrâna văduvă despre ce se întâmplă în acea cameră. În urma insistențelor lor, femeia le-a mărturisit că în acea raclă se află veșmântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care a fost păstrat de fiecare predecesoare a ei în curăție și feciorie, până când a ajuns la ea.

Lângă sfântul veșmânt se săvârșesc multe minuni și vindecări pentru cei ce se roagă Maicii Domnului cu toată puterea credinței lor.

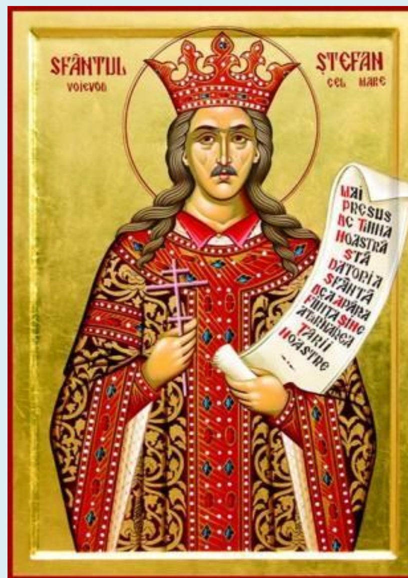
Galvie și Candid au stat toată noaptea lângă veșmântul Fecioarei Maria, au aprins lumânări și s-au rugat și ei împreună cu ceilalți, iar dimineață au plecat spre Ierusalim. La întoarcere s-au oprit din nou la bătrâna din Nazaret, după ce în prea labil confecționaseră o raclă asemănătoare cu cea a bătrânei și o acoperiseră cu un veșmânt țesut cu fir de aur.

Noaptea, le-au schimbat între ele, iar dimineața s-au întors la Constantinopol unde au așezat veșmântul chiar în casa lor pe care o transformaseră într-un paraclis închinat Sfântului apostol Petru și Sfântului evanghelist Marcu.

Un timp au ținut ascuns faptul că au adus sfântul veșmânt, dar datorită mulțimii de minuni care se săvârșeau acolo au fost nevoiți să mărturisească mai întâi patriarhului, apoi chiar împăratului despre cele întâmplate. În urma acestui fapt, împăratul Leon cel mare a construit o biserică în Vlaherne, o suburbie din Constantinopol, unde a așezat sfântul veșmânt al Maicii Domnului.

***

Sfântul voievod Ştefan cel mare al Moldovei (1457-1504), numit de popor cinstit, bun, mare şi sfânt

Bun, pentru faptele sale de milostenie şi iertarea celor greşiţi; mare, pentru iscusinţa cu care a condus ţara cu dreptate, întrucât prin el Dumnezeu a pedepsit pe cei lacomi şi trădători; sfânt, pentru luptele sale de apărare a întregii creştinătăţi, cât şi pentru numărul mare de biserici şi mănăstiri pe care le-a zidit şi înzestrat cu cele necesare spre slava lui Dumnezeu şi mântuirea credincioşilor.

Marele voievod Ştefan al Moldovei a fost fiul binecredincioşilor creştini voievodul Bogdan al II-lea şi Doamna Maria-Marina Oltea. Încă din copilărie a arătat o dragoste deosebită faţă de ţară şi credinţa strămoşească. Urcarea sa pe tronul Moldovei a urmat după vremuri tulburi de luptă pentru domnie.

Pe Câmpia Dreptăţii este întâmpinat de mulţimea poporului, în frunte cu mitropolitul Teoctist, în ziua de 12 aprilie, anul mântuirii 1457. Întrebând poporul adunat dacă este cu voia tuturor să le fie domn, i s-a răspuns într-un glas: „întru mulţi ani de la Dumnezeu să domneşti”.

Şi a domnit, precum ştim, 47 de ani, 2 luni şi 3 săptămâni, luptând pentru apărarea hotarelor ţării şi a credinţei strămoşeşti, a întregii creştinătăţi, zidind cetăţi militare, dar şi cetăţi ale sufletului, adică multe biserici şi mănăstiri.

În toate câte le făcea arăta dragoste, dreptate şi mărinimie, neuitând nici o clipă pe vitejii oşteni pe cei săraci şi suferinzi, răsplătind şi ajutând pe toţi cu neţărmurită dragoste părintească.

Deşi a fost încercat de numeroase suferinţe: rana de la picior căpătată în lupta de la Chilia, moartea a patru copii şi a două soţii, trădarea unor sfetnici şi multe războaie, nu şi-a pierdut niciodată nădejdea în Dumnezeu, ci şi-a purtat crucea vieţii sale cu răbdare creştinească, luptând cu dârzenie şi neîntrecută iscusinţă împotriva duşmanilor ţării şi ai credinţei.

De aceea, istoria mărturiseşte că evlaviosul Ştefan Vodă a trăit nu pentru sine, ci pentru ţara şi credinţa întregului popor. El aducea mulţumiri şi laudă lui Dumnezeu, nu numai atunci când biruia, ci şi atunci când era biruit, fiind pentru noi un mare dascăl al pocăinţei.

Fericitul voievod a luptat pentru apărarea întregii creştinătăţi chemând la luptă sfântă pe cârmuitorii creştini ai Europei prin scrisoarea sa din ianuarie 1475, din care, pentru frumuseţea şi valoarea ei duhovnicească, redăm acest text: *”Prea luminaţilor, prea puternicilor şi aleşilor domni a toată creştinătatea, cărora această scrisoare a noastră va fi arătată sau de care ea va fi auzită. Noi, Ştefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Ţării Moldovei, mă închin cu prietenie vouă tuturor cărora vă scriu şi vă doresc tot binele şi vă spun domniilor voastre că necredinciosul împărat al turcilor a fost de multă vreme şi este încă pierzătorul întregii creştinătăţi şi în fiecare zi se gândeşte cum ar putea să supuie şi să nimicească toată creştinătatea.*

De aceea facem cunoscut domniilor voastre că pe la Boboteaza trecută, mai sus numitul turc a trimis în ţara noastră şi împotriva noastră o mare oştire în număr de 120.000 de oameni, al cărei căpitan de frunte era Soliman Paşa. Auzind şi văzând noi acestea, am luat sabia în mână şi cu ajutorul Domnului Dumnezeului nostru Atotputernic, am mers împotriva duşmanilor creştinătăţii şi i-am biruit, pentru care lăudat să fie Domnul Dumnezeul nostru.

Auzind despre acestea, păgânul împărat al turcilor îşi puse în gând să-şi răzbune şi să vie, în luna mai, cu capul său şi cu toată oştirea sa împotriva noastră şi să supuie ţara noastră care e o parte creştinească şi pe care Dumnezeu a ferit-o până acum. Dacă această poartă, care e ţara noastră, va fi pierdută, atunci creştinătatea va fi în mare primejdie.

De aceea ne rugăm de domniile voastre să ne trimiteţi pe căpitanii voştri împotriva duşmanilor creştinătăţii până mai este vreme, fiindcă turcul are acum mulţi potrivnici şi din toate părţile are de lucru cu oamenii ce-i stau împotrivă cu sabia în mână. Iar noi, din partea noastră, făgăduim pe credinţa noastră creştinească şi cu jurământul domniei noastre că vom sta în picioare şi ne vom lupta până la moarte pentru legea creştinească, noi cu capul nostru. Aşa trebuie să faceţi şi voi, pe mare şi pe uscat, după ce cu ajutorul lui Dumnezeu Cel Atotputernic noi i-am tăiat mâna dreaptă. Deci fiţi gata fără întârziere."

Ştefan cel mare a pus biruinţele în luptele purtate nu pe seama iscusinţei sale, ci a voii şi puterii lui Dumnezeu. Pentru credinţa şi smerenia sa, Dumnezeu i-a dat putere, înţelepciune, „har", cum spune cuvântul Sfintei Scripturi (Iacov 4, 6).

Ştefan cel mare a fost nu numai un apărător al credinţei creştine în luptele sale cu turcii şi tătari, ci el a fost şi un mărturisitor al ei prin numărul mare de biserici ridicate cu purtarea sa de grijă, prin înzestrarea lor cu cele necesare slujbelor şi obştii călugărilor, care împleteau rugăciunile de zi şi de noapte cu lucrul mâinilor şi cultura minţii.

Ştefan cel mare a zidit biserici şi mănăstiri nu numai în Moldova, ci şi în Muntenia şi Transilvania, mărturisind prin aceasta conştiinţa unităţii de credinţă şi neam. De asemenea şi la muntele Athos, unde pericolul otoman ameninţa tot atât de mult Ortodoxia, a înălţat, înnoit şi înzestrat mai multe biserici şi mănăstiri, între care la loc de cinste stă mănăstirea Zografu.

Pe toate aceste sfinte locaşuri Ştefan cel mare le-a înălţat ca mulţumire adusă lui Dumnezeu pentru biruinţele purtate în lupta cu duşmanii creştinătăţii, cât şi pentru

cinstirea şi pomenirea celor căzuţi în luptele cu duşmanii credinţei neamului. Pentru aceasta, poporul l-a cinstit numindu-l ,,cel sfânt”.

Ştefan cel mare a fost un om al pocăinţei şi al rugăciunii: el a simţit permanent nevoia să se roage, să se încredinţeze, el şi familia sa, împreună cu cei vii şi cu cei morţi, rugăciunilor părinţilor sfinţiţi din sfintele biserici ctitorite de el, pe care-i numea rugătorii noştri: Să ne cânte nouă şi Doamnei Maria, cerea călugărilor şi egumenului din Mănăstirea Neamţ, în fiecare miercuri seara un parastas, iar joi o Liturghie până în veac, cât va sta această mănăstire,,.

Viaţa de rugăciune personală a lui Ştefan cel mare ne este arătată şi de cele trei icoane unite, numite triptic: Mântuitorul, Maica Domnului şi Sfântul Ioan Botezătorul, păstrate până astăzi în Mănăstirea Putna, împreună cu o cruce, pe care slăvitul voievod le purta la el permanent în călătorii şi mai ales în bătălii.

Ştefan cel mare şi sfânt însoţea rugăciunea cu postul, înainte de a începe lupta cu duşmanii credinţei şi ai neamului şi după biruinţă, aşa cum aminteşte cronicarul că a făcut-o la Vaslui: Cu toţii s-au legat a posti patru zile cu pâine şi apă.

Ştefan cel mare unea rugăciunea nu numai cu postul, ci şi cu fapta bună a milosteniei şi a dragostei creştine.

Astfel, înzestra familiile tinere de curând căsătorite, cu cele necesare unei gospodării, pământ şi vite; nu uita niciodată pe vitejii luptători în atâtea războaie, arătând o deosebită purtare de grijă faţă de cei rămaşi cu infirmităţi, cum aminteşte tradiţia de Burcel, cel rămas fără o mână, căruia îi dăruieşte o pereche de boi, car şi plug, pentru a se putea gospodări singur, pentru a nu mai fi silit să-şi are pământul în zi de sărbătoare cu boi şi plug împrumutate de la boieri.

Marele voievod a fost deopotrivă om al dreptăţii şi al iubirii creştineşti, al iertării duşmanilor săi care au dat dovadă de căinţă pentru greşelile săvârşite: Te-am iertat, scrie măritul voievod lui Mihu, şi toată mânia şi ura am alungat-o cu totul din inima noastră. Şi nu vom pomeni niciodată în veci, cât vom trăi, de lucrurile şi întâmplările petrecute, ci te vom milui şi te vom ţine la mare cinste şi dragoste, deopotrivă cu boierii cei credincioşi şi de cinste.

Întreaga sa viaţă Ştefan cel mare a trăit sub povaţa permanentă a părintelui său duhovnicesc, Sfântul Daniil Sihastrul, căruia i-a arătat toată ascultarea şi cinstea cuvenită.

Acest fericit voievod a cunoscut mai dinainte ceasul morţii, aşa cum este dat de Dumnezeu tuturor celor care au trăit viaţa cu adevărat creştineşte: Iar când au fost aproape de sfârşenia sa, scrie cronicarul, chemat-au vlădicii şi toţi sfetnicii săi, boierii cei mari şi alţii, toţi câţi s-au prilejuit, arătându-le cum nu vor putea ţine ţara cum a ţinut-o el. Cum vedem, grija pentru binele ţării şi al credinţei străbune o poartă în inima sa până în ceasul morţii.

Cronicile vechi mai pun în gura măritului voievod şi aceste cuvinte înainte de moarte: *”Doamne, numai Tu singur ştii ce a fost în inima mea. Nici eresurile cele înşelătoare, nici focul vârstei tinereşti n-au putut a mă sminti, ci am întărit pe piatra care este Însuşi Hristos, pe a cărui Cruce de-a pururi îmbrăţişată la piept ţinând, viaţa mea am închinat-o nesmintită printr-însa la Părintele veacurilor, prin care pe toţi vrăjmaşii am gonit şi înfrânt.”*

Ştefan cel mare „s-a strămutat la lăcaşurile de veci” la 2 iulie 1504 şi a fost îngropat în biserica Mănăstirii Putna, fiind plâns de întreg poporul, cum consemnează cronicarul: “iar pe Ştefan Vodă l-a îngropat ţara cu multă jale şi plângere în mănăstire în Putna care era de dânsul zidită. Atâta jale era de plângeau toţi ca după un părinte al său, căci cunoşteau toţi că s-au scăpat (păgubit) de mult bine şi multă apărătură.”

A fost plâns de întreg poporul şi de tot pământul Moldovei, cum se spune şi azi în cântarea populară: ,,Plânge dealul/ Plânge valea/ Plâng pădurile bătrâne./ Şi norodu-n hohot plânge/ Cui ne laşi pe noi, Stăpâne?”

Ştefan a rămas nemuritor în inimile noastre; îl simţim cu toţii, mai ales atunci când ne aflăm în faţa mormântului său de la Putna şi în faţa icoanei sale, insuflându-ne aceeaşi dragoste de ţară şi credinţă strămoşească; îl simţim alături de noi la bucurii şi mai ales la durere, în vreme de năvălire a necazurilor asupra noastră.

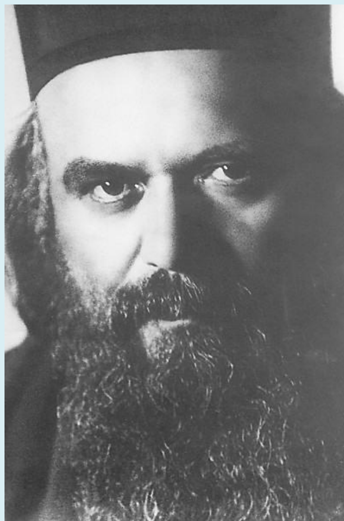
Binecredinciosul voievod a avut întotdeauna credinţa că Mântuitorul Iisus Hristos va mijloci la Judecata de Apoi şi va răsplăti pe toţi cei care şi-au jertfit viaţa pentru credinţă şi apărarea hotarelor ţării.

La mormântul său străjuieşte, de la moartea sa până astăzi, o candelă permanent aprinsă, dovedindu-se prin aceasta cinstirea de care s-a bucurat de-a lungul veacurilor din partea întregului popor, care dintotdeauna l-a venerat ca pe un sfânt, apărător al creştinătăţii, după cum se vede şi în pictura bisericii Mănăstirii Dobrovăţ (Jud. Iaşi), ultima sa ctitorie, pictată nu la mult timp după moartea sa.

De aceea trecerea lui în rândul sfinţilor prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 20 iunie, anul mântuirii 1992, este împlinirea unei fapte bine plăcute lui Dumnezeu şi potrivită cu evlavia poporului dreptcredincios. El este o icoană de lumină pentru tot poporul dreptcredincios, un ocrotitor al ctitorilor de locaşuri sfinte şi al celor care luptă pentru biruinţa Crucii şi a iubirii lui Hristos pentru oameni.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea punerii cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu în Biserica din Vlaherne, la Constantinopol

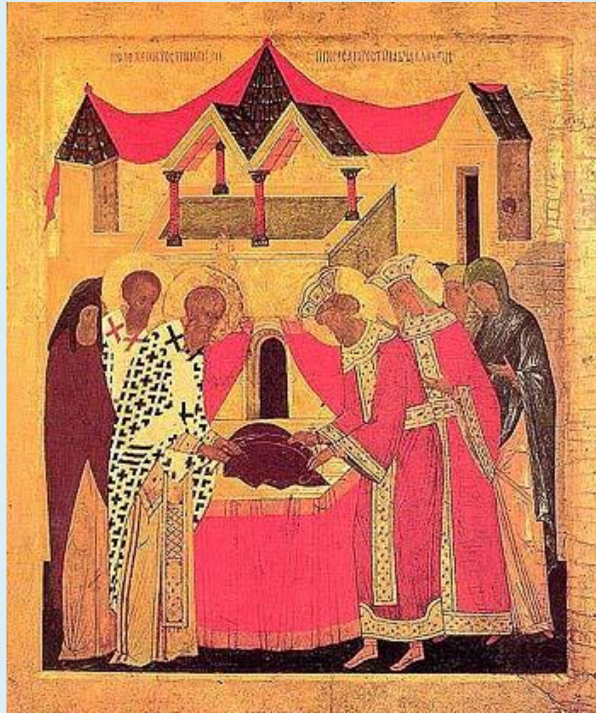
În zilele împăratului Leon cel mare (457-474) şi ale împărătesei Virinia, soţia lui, pe când patriarh al Cetăţii Cetăţilor (Constantinopol) era Ghenadie, doi mari patricieni şi fraţi buni, Galvie şi Candid, au mers la Locurile Sfinte ca să se închine.

Ei o vreme au locuit la Nazaret, în casa unei bătrâne femei evreice, fecioară, care avea într-o cămară ascunsă veşmântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Mulţi bolnavi îşi aflau tămăduirea rugându-se înaintea lui cu credinţă şi atingându-se de el.

Cu binecuvântare, Galvie şi Candid au adus acest Sfânt veşmânt la Constantinopol şi 1-au vestit de aceasta pe împărat şi pe patriarh. Capitala imperială s-a umplut de bucurie. Straiul a fost adus cu solemnitate şi pus în Biserica din Vlaherne, cea mai înainte zidită de împăratul Marchian şi împărăteasa Pulheria, la ţărmul unui mic golf numit Vlaherne de la numele lui Vlaheran, un comandant de la Skit care fusese ucis acolo.

Praznicul acesta s-a hotărât în cinstea aducerii cinstitului veşmânt al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu la Biserica din Vlaherne.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Cântare de laudă la Sfânta Născătoare de Dumnezeu

Noi oamenii înaintea Preasfintei Fecioare cădem,
Şi mila lui Dumnezeu căutăm prin a ei mijlocire.
Ea străluceşte de veşnică slavă,
Şi se roagă lui Hristos Dumnezeu pentru noi.

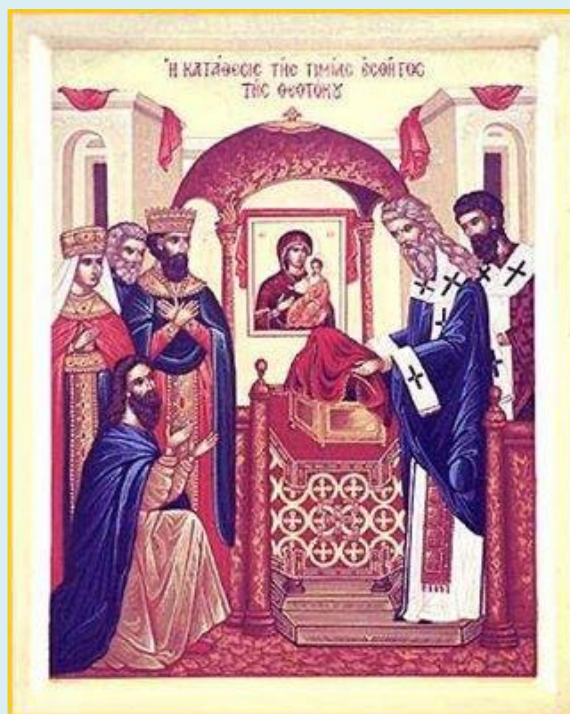
Rugăciunile ei sunt pline de putere
Scumpe sunt *rugăciunile Maicii pentru Fiu!*
Ea iubeşte pe toţi cei de Fiul zidiţi,
Ca flacăra lumânării curate strălucesc ale ei rugăciuni!

Ea caută pe cei suferinzi pretutindeni:
Oriunde *muşcă durerea, al ei ajutor este aproape.*
Leac vindecător şi balsam este-al ei nume
Pentru cel suferind,
Şi bici aspru demonilor.

Chemând a Crucii lui Hristos putere şi
numele Născătoarei de Dumnezeu,
Noi putere nouă primim şi curaj.

Noi oamenii înaintea Preasfintei Fecioare cădem,
Şi mila lui Dumnezeu căutăm prin a ei mijlocire.

Aşezarea cinstitului veşmânt al Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu în Mănăstirea Vlaherne din Constantinopol

- *Astăzi încă un semn al milostivirii Maicii Cuvântului se arată pe pământ.*
- *Astăzi cea care a îmbrăcat pe Fiul lui Dumnezeu cu haina trupului omenesc, ne dăruieşte nouă veşmântul Său ca întărire a legământului de înfiere duhovnicească.*
- *Astăzi ceea ce împodobeşte cerurile cu lumina curăţiei Sale acoperă pământul de tot întunericul păcatului cu veşmântul Ei ocrotitor şi izvorâtor de milă nemăsurată.*
- *Astăzi cea care prin curăţia trupului Ei a înspăimântat cetele îngerilor îmbrăcate întru lumina nepătimirii dăruieşte pământului acoperământ de mângâiere.*
- *Astăzi poarta cea cerească pururea deschisă spre primirea moştenitorilor mântuirii binevoieşte să ne dăruiască şi veşmântul Său sfinţit prin nevoinţe mai presus de fire ca pe o uşă ce se deschide spre împărtăşirea luminii tainelor rugăciunii.*
- *Astăzi oglinda frumuseţii îngereşti îşi arată pe pământ veşmântul ca mijloc de contemplare a nevoinţelor celei ce a oglindit în sine frumuseţea cea dintâi sau izvorul frumuseţii celei adevărate.*

- ✓ *Astăzi suntem chemaţi la ospăţul cel ceresc împodobindu-ne cu veşmântul milostivirii celei ce pe pământ a binevoit să ne răsară darul Său ca întărire a nădejdii de mântuire.*

Veniţi să aducem mulţumiri celei ce ne-a dăruit veşmântul rugăciunii Sale spre ocrotire de toate săgeţile ispitelor.

Veniţi să aducem laudă prisositoare celei ce în preacuratul Său pântece a purtat pe Cel ce se poartă pe scaun de heruvimi, dezlegând blestemul nerodirii inimii noastre.

Veniţi să săltăm cu duhul la prăznuirea celei ce S-a arătat lumii comoară a tuturor darurilor dumnezeieşti pe care le varsă cu prisosinţă celor ce au trebuinţă de marea Sa milă.

Maica Domnului, lauda cea neîncetată a nevoitorilor şi podoaba fecioarelor, acoperă-ne şi pe noi sub veşmântul milostivirii Tale de toată prigonirea vrăjmaşilor nevăzuţi.

Tropar 1
Cea care a îmbrăcat Cuvântul vieţii cu veşmântul trupului omenesc,
Ne dăruieşte veşmântul Său spre ocrotirea de viforul necazului lumesc,
Cetele îngerilor se veselesc lăudând pe Maica Celui ce se îmbracă cu lumina,
Iar oamenii cu mulţumire se închină Celei prin care a fost izgonită toată pătimirea.

Tropar 2
Astăzi veniţi să ne acoperim mintea cu veşmântul rugăciunii,
Şi să împletim văl de cântări pentru Maica Izvorului luminii,
Astăzi lumea dănţuieşte şi toate saltă de bucurie negrăită,
Căci având acoperământul Fecioarei de ispite este păzită.

Condac
Cea îmbrăcată cu lumina virtuţilor mai presus de închipuire îngerească,
Biserica lui Hristos o împodobeşte cu veşmântul aducător de bucurie cerească,
Zidul cel nebiruit, acoperământul bucuriei, scara vieţii, podoaba lumii îngereşti,
Astăzi înnoieşte lumea prin semnul milei Sale izvorător de minuni dumnezeieşti.

Icos
Prin naşterea Izvorului vieţii firea noastră s-a îmbrăcat în veşmântul îndumnezeirii,
Iar astăzi prin darul Tău nepreţuit ne acoperim noi de suflarea viforului ispitirii,

Cortul cel ceresc trimite acoperământul Său în Biserica cea împodobită de Cuvânt,
Iar cetele credincioşilor strigă către Tine ca neîncetat să-i acoperi cu harul Sfântului Duh.

***

Bucură-te, acoperământul sub care aflăm tainele Duhului,
Veşmântul cel dumnezeiesc ce împodobeşte Biserica Cuvântului,
Îmbrăcarea celor căzuţi cu haina nemuririi,
Oglindă în care se închipuie frumuseţea firii,
Vas cinstit al bunei miresme a nepătimirii,
Veselia celor ce dănţuiesc la auzirea imnelor iubirii,
Cortul cel mergător înaintea Soarelui dreptăţii,
Fulger ce pe cerul inimii închipuie lumina Vieţii,
Palatul cel de aur în care se odihneşte gândul dumnezeiesc,
Cartea cea înfricoşătoare îngerilor purtând Cuvântul ceresc,
Izvor al tainelor din care ne adăpăm cu apa nepătimirii,
Strălucirea celor ce s-au înălţat mai presus de taina firii,
Scara cea cerească prin care ajungem la poarta Împărăţiei,
Lauda neîncetată a îngerilor celor ce-Ţi aduc cântarea vredniciei,
Podoaba Bisericii cea mai presus de îngerească închipuire,
Toiagul cel îngeresc ce ne sprijină pe drumul de desăvârşire,
Suspinul cel dulce a celor răniţi de săgeata dumnezeieştii iubiri,
Oglinda Soarelui înţelegător ce reflectă tainicele lumini,
Acoperământul sufletelor necăjite de ploaia ispitirii,
Cortul Vieţii în care se descoperă tainele îndumnezeirii,
Frumuseţea cea prealuminată a Bisericii Cuvântului,
Turn al Împărăţiei împodobit cu strălucirile Duhului.

Baia Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Neoriu

În ziua cea mai de pe urmă a lui august, în vremea binecredincioşilor împăraţi Mihail şi Teodora, a fost în Ţarigrad un patrichiu, cu numele Antonie, care avea în casa lui o biserică frumoasă şi slăvită, zidită întru slava Preasfintei Născătoare de Dumnezeu într-un loc ce se zice Neoriu.

Pe care biserică, împăraţii cei mai dinainte fiind luptători de icoane, au dezgolit-o de toată bunăcuviinţa şi podoaba, după cum au făcut şi la celelalte biserici: au scos toate icoanele, şi numai cruci închipuiau pe ziduri şi pe lemne, şi li se închinau. Dar când a strălucit din nou dreapta credinţă, iarăşi a împobobit patrichiul biserica aceea cu aur şi cu icoane şi dedesubtul ei a zidit o mică baie spre mângâierea trupească.

Deci, cât a trăit evlaviosul acesta patrichiu, purta grijă de biserica aceea şi cheltuia ori la ce avea de trebuinţă. Şi aşa sus se săvârşea prea mărirea lui Dumnezeu totdeauna, iar dedesubt în baia aceea se făceau minuni de la darul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile pururea Fecioarei Maria, şi mulţi bolnavi ce se chinuiau de feluri de boale se vindecau.

Iară după ce a răposat Antonie patrichiul, a rămas baia fără de purtare de grijă, pentru că nu aveau de cheltuială nepoţii lui ca să aducă apă cu îndestulare, şi au luat unii multe din marmurile ei.

Iar biserica a rămas la un preot evlavios, care slujea cu toată osârdia săptămâna lui, pentru că făcea multe minuni Preasfânta, şi avea norodul la acela evlavie, dându-i cele ce îi erau spre trebuinţă.

Iar după o vreme, vrând împăratul Romano ca să zidească în palatul lui o casă frumoasă, căuta marmuri şi i s-a spus că în baia cea zisă mai sus sunt marmuri prea frumoase, după cum le poftea. Deci cugetă să strice baia ca să le ia, dar Preasfânta Născătoare de Dumnezeu care locuia în biserica aceea n-a trecut cu vederea, nici a lăsat să-i surpe casa ei, ci s-a arătat noaptea în vedenie lui Nestor (care era zidar, şi îi dăduse împăratul voie să strice baia), şi îi zise lui: „Păzeşte-te, să nu îndrăzneşti ca să scoţi vreo piatră din casa mea cea din Neoriu. Iar dacă vei îndrăzni vei lua o mare pagubă”.

Acestea le-a vestit Nestor împăratului, care ca un evlavios şi îmbunătăţit ce era, a zis acestea: „Nu vreau ca să am judecată şi vrajbă cu Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, ci mai ales şi casa ei de a doua oară o voi înnoi ori ce o cere de trebuinţă”.

Deci a poruncit îndată de a prefăcut baia mai mare, şi venea multă apă, şi se spălau împăraţii într-însa: Romano, Hristofol şi Constantin. Dându-i un hrisov (decret) ca să aibă biserica aceea atâţia galbeni venit fieştecare an din cămările împărăteşti.

Deci făcea iarăşi minuni nenumărate Născătoarea de Dumnezeu, după cum şi mai-nainte, dintre care să scriem una spre încredinţarea altora şi spre nemincinoasă adeverire.

O oarecare femeie bogată avea o boală cumplită, căci se umflase tot trupul ei atâta, încât s-au umplut de rane foarte respingătoare şi rău mirositoare şi simţea o durere neasemănată; deci cheltuind la doctori toată avuţia ei, nimic nu s-a folosit. Auzind apoi de minunile pe care le făcea Născătoarea de Dumnezeu în Neoriu, s-a dus acolo şi a rămas mai multe zile, dar nu a vindecat-o, că Domnul voieşte să avem răbdare multă, şi pentru aceea uneori nu ne ascultă îndată când cerem ceva de la el, până s-ar arăta răbdarea şi îngăduirea noastră.

Dar după ce a văzut că nu s-a folosit s-a dus la biserica cea din Vlaherne, şi căzând pe pământ se ruga acestea, zicând cu lacrimi: „Miluieşte-mă pe mine, Maica lui

Hristos Dumnezeu, că altă nădejde nu am, ticăloasa, numai pe al Tău ajutor, şi către Tine numai am scăpat”.

Acestea se rugă de multe ori, şi a noua zi a văzut în vis o femeie încuviinţată şi cinstită, care îi zicea ei: „Ce ai, o femeie, şi nu te linişteşti nicidecum, ci strigi supărându-mă pe mine?”

Iară ea a răspuns: „Ştiu, Stăpâna mea, că pentru păcatele mele mă ispitesc, ci fiindcă pentru noi păcătoşii S-a întrupat din Tine Fiul lui Dumnezeu, şi S-a făcut om, pentru aceasta am alergat către Tine eu nenorocita, ca să mă miluieşti şi să mă vindeci pe mine”.

Îi zice ei Stăpâna: „Du-te în casa mea de la Neoriu şi acolo vei afla vindecarea”.

Deci după ce s-a deşteptat bolnava, mulţumind lui Dumnezeu s-a dus iarăşi în biserica cea zisă şi se ruga Fecioarei, ca să împlinească milostivirea ei pe care i-a făgăduit-o. Deci adormind, a văzut, de asemenea, pe Stăpâna cu un bărbat evlavios şi îi zicea lui: „Rupe umflătura bolnavei acesteia”. Iar acela a lovit cu toiagul lui pântecele ei, şi atunci s-a deşteptat femeia, şi a văzut cum că a fost vedenie prea adevărată, că din pântecele ei curgea atâta puroi şi putreziciune rău mirositoare încât toţi s-au minunat.

Deci a intrat în baie şi s-a spălat şi aşa a rămas toată sănătoasă, slăvind şi mulţumind Împărătesei celei atotputernice, pentru ale cărei rugăciuni s-a învrednicit fericirii celei cereşti.

(Extras Din minunile Maicii Domnului, Editura Doxologia, Iași, 2013)

Preasfințitul Calinic Botoșăneanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor - Viața Maicii Domnului - o sinteză pentru omul grăbit

Foto: Ștefan Cojocariu

Biografia istorică şi teologică a Maicii Domnului cuprinde patru perioade: 1 - 15 ani; 15 - 28 ani; 29-46 este o perioadă de 18 ani de tăcere, 46-49 ani şi 49 - 60 ani.

Prima perioadă cuprinde trei momente importante: Naşterea Mariei, ducerea ei la templu şi încredinţarea ei de către Zaharia Dreptului Iosif.

Cât priveşte primul moment, potrivit Protoevangheliei lui Iacov, Maria s-a născut din părinţii Ioachim şi Ana, fiind unicul lor copil, dobândit la bătrâneţe după stăruitoare rugăciuni. Ioachim, tatăl Fecioarei Maria, se trăgea din seminţia lui Iuda, fiind urmaş al regelui David, iar Ana, mama sa, era fiica preotului Mathan din Betleem, din seminţia lui Aaron.

La 3 ani - potrivit făgăduinţei făcute de Ana încă înainte de zămislire - Maria a fost afierosită Templului din Ierusalim, unde a rămas până la vârsta de 15 ani. Este vorba despre Templul construit de Zorobabel la porunca profeţilor Zaharia şi

Agheu în anul 517, pentru că cel construit de Solomon, la îndemnul profetului Natan, a fost dărâmat în 587 de Nabucodonosor; templu avea în preajma lui un aşezământ dispus pe trei paliere destinate fecioarelor, văduvelor şi pelerinilor închinători. Ruda sa, Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, s-a ocupat de creşterea ei spirituală.

La 15 ani, Maria - potrivit tradiţiei evreieşti - trebuia să părăsească aşezământul de pe lângă templu şi să se întoarcă în familie. Numai că, spre deosebire de celelalte fecioare, ea îşi dorea un nou mod de viaţă. Aşa se face că, prin descoperire dumnezeiască, a fost încredinţată de Zaharia, Dreptului Iosif, un bătrân în vârstă de 80 de ani, văduv, din Nazaret, tâmplar de meserie.

Dreptul Iosif avea, din căsătoria cu Salomeea, șapte fii: patru băieţi - Iacov, Iuda, Simeon şi Iosia, şi trei fete - Salomeea (mama lui Iacov şi Ioan), Estera şi o fiică, al cărei nume nu a fost reţinut de evanghelişti.

A doua perioadă din viaţa Maicii Domnului, cuprinsă între 15 și 28 ani, este indestructibil legată de întruparea Mântuitorului şi cuprinde ca evenimente de mare însemnătate Buna Vestire, vizita de trei luni făcută Elisabetei, rudenia sa, tăierea împrejur şi ducerea Pruncului la Templul din Ierusalim, închinarea magilor, fuga în Egipt, întoarcerea în Nazaret şi pelerinajul la Ierusalim.

Vestea cea Bună a Întrupării Fiului lui Dumnezeu, anticipată de profetul Isaia: „Iată Fecioara va lua în pântece şi va naşte fiu şi vor chema numele Lui Emanuel” (7, 14), Maria a primit-o de la Dumnezeu prin Arhanghelul Gavriil; trupul Domnului S-a zămislit în pântecele Fecioarei odată cu pogorârea Duhului Sfânt peste ea.

Sfântul evanghelist Matei, în cap. 1, v. 18, aduce lămuriri privind momentul: „Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt”. Reţineţi: „Fără să fi fost ei înainte împreună, s-a aflat având în pântece de la Duhul Sfânt”.

Sfântul evanghelist Luca spune că numai „se socotea” că Iisus este fiul lui Iosif (3, 23). Doar „se socotea”, pentru că în fapt „obârşia lui Iisus este dintru început, din zilele veşniciei”, după cum spune profetul Miheia (5, 1). Lucrul acesta a fost certificat şi de Arhanghelul Gavriil la întâlnirea cu Iosif, căruia i-a zis: „Iosife, fiul lui David, nu te teme a lua pe Maria, logodnica ta, că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt” (Matei 1, 20). Aici avem dovada - rostită nu de un om, ci de îngerul lui Dumnezeu - că zămislirea Maicii Domnului este lucrarea Duhului Sfânt.

Iisus nu este copilul lui Iosif, ci doar al Fecioarei Maria. Este un caz unic în istorie, faptul că un prunc a fost născut dintr-o fecioară, fără tată după firea Lui omenească, care şi după naştere a rămas fecioară. Întruparea Fiului lui Dumnezeu s-a consumat prin iconomia lui Dumnezeu.

Impresionată de cele întâmplate, Fecioara Maria s-a dus în grabă la Elisabeta, care locuia la Ein Karem, localitate situată la 8 km de Ierusalim şi la 130 km de Nazaret, pentru ca împreună să guste din bucuriile dăruite fiecăreia, potrivit vocaţiei rânduite de Dumnezeu.

De remarcat este faptul că la întâlnirea cu Logosul întrupat, pruncul Elisabetei, Ioan, a simţit în glasul Mariei rezonanţa glasului Fiului lui Dumnezeu şi a săltat în pântecele mamei sale. Atunci, Elisabeta, plină de Duhul Sfânt, a rostit revelator, zicând: „Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?” (Luca 1, 42 - 44). Interesant este faptul că Elisabeta, iluminată de Duhul Sfânt, a înţeles taina „femeii înveşmântate cu soarele” (Apocalipsa 12, 1), numind-o „Maica Domnului”. Această numire, inspirată Elisabetei de Duhul Sfânt, va deveni pentru Biserică numele consacrat al Fecioarei Maria. Şi a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni, adică până s-au împlinit zilele Elisabetei ca să nască, după care s-a întors la casa ei (Luca 1, 56).

La plinirea vremii (Galateni 4, 4), un moment unic din istorie - actul Naşterii Domnului fiind „unicul act nou sub soare” (1, 9) -, Maria fiind cam de 16 ani, fără să fi cunoscut bărbat, a născut într-o peşteră din Betleemul Iudeii pe Cel Unul-Născut, Căruia I-a pus numele Iisus (Matei 1, 25). Întâiul sau Unul-Născut înseamnă nu numai primul născut, ci şi Unicul, spune Dumnezeu prin profetul Isaia (44, 6).

Aşa-zişii „fraţi ai lui Iisus”, despre care se face uneori vorbire, nu puteau fi fiii Mariei, căci Iisus este numit „întâiul născut”, or ei sunt mai mari decât El (Ioan 7, 3).

Iisus a suferit umilinţa fizică a circumciziei la opt zile, purtând în trupul Său semnele păcatelor noastre, anticipând prin acest semn Taina Sfântului Botez. La 40 zile, aşa cum prevedea Legea lui Moise, Maria şi Iosif „L-au adus pe Prunc la Templu ca să-L pună înaintea Domnului” (Luca 2, 22). La Templul din Ierusalim ei au fost întâmpinaţi de un bătrân sătul de zile, pe nume Simeon, căruia Duhul Sfânt îi făgăduise că nu va primi moartea până ce nu-L va vedea pe „Hristosul Domnului” (Luca 2, 26), pe Cel născut din pururea Fecioara Maria. La sfârşitul

întâlnirii, Simeon, după ce a rostit rugăciunea „Acum, slobozeşte”, prin care a confirmat o dată în plus că Iisus este Răscumpărătorul sau Izbăvitorul aşteptat, a binecuvântat-o pe Maria, mama Lui, zicând: „Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri, şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi” (Luca 2, 34-35). Sabia adusă în discuţie anticipează Sfintele Pătimiri ale Domnului, care au străpuns şi îndurerat inima Sfintei Fecioare Maria.

„Fuga în Egipt” (Matei 2, 13-23) este momentul care a urmat, în derularea timpului, după închinarea Pruncului la Templul din Ierusalim (Luca 2, 22-38) şi, respectiv, după închinarea magilor (Matei 2, 11). În Egipt, Maica Domnului, Pruncul Iisus şi dreptul Iosif au pribegit timp de 3 ani, moartea lui Irod facilitând întoarcerea lor în Nazaretul Galileei (Matei 2, 21-23).

Următorul episod cunoscut din viaţa Maicii Domnului s-a petrecut pe când Iisus avea 12 ani (Luca 2, 40-52), ea fiind cam la 28 de ani, când împreună cu Iosif „s-au dus de sărbătoarea Paştilor la Ierusalim” (Luca 2, 41); şi sfârşindu-se zilele prăznuirii, pe când se întorceau ei, Iisus a rămas - încă trei zile - vorbindu-le celor din Templu. Şi când Maria şi Iosif au constatat că Iisus nu i-a urmat în drumul lor spre casă, s-au întors îngrijoraţi la Ierusalim şi găsindu-L, I-au reproşat zicându-I: „Fiule, de ce ne-ai făcut nouă aşa?”. Şi El a zis către ei: „De ce mă căutaţi? Oare nu ştiaţi că în cele ale Tatălui Meu Mi se cade să fiu? Şi a coborât cu ei şi a venit în Nazaret şi le era supus. Iar mama Lui păstra în inima ei toate aceste cuvinte: Oare nu ştiaţi că în cele ale Tatălui Meu Mi se cade să fiu?” (Luca 2, 48-49, 51).

După acest moment, urmează 18 ani de tăcere atât în viaţa Maicii Domnului, cât şi în viaţa lui Iisus. Este o perioadă în care Iisus nu a frecventat şcolile rabinilor, ci a rămas în Nazaret, lucrând în atelierul lui Iosif.

Sfântul Iustin martirul şi filosoful istoriseşte că în timpul lui încă se mai păstra o căruţă lucrată de Mântuitorul. Informaţia se găseşte în revista „Studii Teologice”, nr. 5-6/1957, p. 333.

Sfinţii evanghelişti înnoadă firul biografic pentru Maica Domnului la Nunta din Cana, când Maria, care avea în jur de 46 de ani, stăruie pentru „începutul minunilor şi arătarea slavei Lui”; pentru Mântuitorul, firul este înnodat la Botez, la întreita ispitire şi apoi la Nunta din Cana (Ioan 2, 1-11).

Ulterior, pe Maica Domnului o întâlnim în grupul mironosiţelor care-L urmau pe Iisus şi pe ucenicii Lui, prin cetăţi şi sate, ascultând cuvântul Lui despre cum se

poate intra în Împărăţia Cerurilor (Luca 8, 1-3). Se spune că, în Capernaum, pe când Iisus vorbea celor din casă, fiii şi fiicele lui Iosif, numiţi generic „fraţii şi surorile lui Iisus” (Marcu 3, 31-32), dar care „nu credeau în dumnezeirea lui Iisus” (Ioan 7, 5), I-au trimis vorbă că Îl aşteaptă afară împreună cu mama Lui. Expresia „fraţii Domnului” are, în contextul societăţii iudaice, un sens mai larg, incluzând, dincolo de rudenia de sânge, şi înrudirea mai îndepărtată (veri - Leviticul 10, 4; unchi - Facerea 28, 2; nepoţi – Facerea 14, 14). Atunci Iisus, privind pe cei din jur şi cunoscând cum gândesc aşa-zişii fraţi ai Lui, care de fapt erau un fel de veri primari, a zis: „Iată mama Mea şi fraţii Mei; că tot cel care va face voia lui Dumnezeu, acela este fratele Meu şi sora Mea şi mama Mea” (Marcu 3, 33-35). Deci, celor care nu fac voia lui Dumnezeu doar simplul fapt că sunt ruda de sânge a cuiva cu viaţă sfântă nu le ajută. Nu putem fi fraţi cu Hristos, în Duhul Sfânt, fără să avem o viaţă sporită în virtute, împlinirea poruncilor fiind de preferat înrudirii trupeşti.

Că afirmaţia îi viza pe fiii şi fiicele lui Iosif, şi nicidecum pe Maica Domnului, reiese şi din faptul că Iisus a aprobat pe acea femeie din mulţime care, voind să-L laude pentru cuvântul rostit, dar şi să-i ruşineze pe cei care nu-L ascultau şi nu credeau în dumnezeirea Lui, I-a strigat: „Fericit este pântecele care Te-a purtat şi sânii la care ai supt!” (Luca 11, 27). La auzul acestor cuvinte, Mântuitorul nu numai că nu a negat adevărul celor spuse, ci l-a întărit prin afirmaţia: „Aşa este...” (Luca 11, 28).

Legat de Sfintele Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos, trebuie să spunem că printre fiicele Ierusalimului care l-au însoţit pe Iisus pe drumul Crucii (Luca 23, 28) o întâlnim şi pe Maica Domnului. Evanghelistul Matei o numeşte „mama lui Iacov (cel mic) şi a lui Iosif” (Matei 27, 56), doi dintre fiii lui Iosif şi ai Salomeei. Pe Golgota - spune Sfânta Scriptură - „stăteau lângă crucea lui Iisus mama Lui şi sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, şi Maria Magdalena” (Ioan 19, 25). Atunci Iisus - văzând pe mama Sa şi pe ucenicul pe care-l iubea stând alături de ea -, a încredinţat pe mama Sa lui Ioan, zicând: „Femeie, iată fiul tău!”. Apoi a zis ucenicului: „Iată mama ta!” Şi din acel ceas, „ucenicul a luat-o la sine” (Ioan 19, 26-27).

Interesant este că, pe Golgota, Hristos o încredinţează pe Maica Sa Sfântului apostol Ioan. Întrebarea care se pune este: ce rost ar mai fi avut să o lase în grija unui străin, dacă ea ar fi avut şi alţi copii? Mai ales că aşa-zişii „fraţi” ai lui Iisus despre care se face vorbire sunt mai mari decât El (Ioan 7, 3); or, Iisus este numit „întâiul născut”. Mai mult, Fecioara Maria este numită doar „mama lui Iisus”, iar „fraţii Domnului” nu poartă niciodată apelativul de „fiii Mariei”.

Tradiţia patristică susţine că, în dimineaţa Învierii, Maica Domnului a fost prima care L-a întâlnit pe Hristos înviat, nicidecum Maria Magdalena, care, atunci când a văzut piatra răsturnată de pe mormânt şi pe înger, s-a spăimântat şi a alergat să îi anunţe pe Simon Petru şi pe Ioan (Ioan 20, 2).

Maica Domnului a fost prezentă, împreună cu Sfinţii apostoli, la Înălţarea la cer şi, respectiv, la Cincizecime, fiind alături de cei care erau „împreună, în acelaşi loc, la frângerea pâinii" (Fapte 2, 1). După Înălţarea Domnului la cer, Maica Sa a rămas încă 11 ani sufletul comunităţilor creştine din Ierusalim, Efes şi Antiohia, după care s-a întors la Ierusalim, unde s-a săvârşit cu pace, fiind înmormântată, după toată rânduiala iudaică, în Grădina Ghetsimani, de unde a fost ridicată cu trupul la cer de Fiul său, ca împreună cu El să împărăţească în veci.

Nu se putea ca Maica Vieţii să fie sortită putreziciunii. Taina acestei ridicări la cer a Maicii Domnului a fost descifrată de apostolul Toma care, prin pronia divină, a cerut să fie deschis mormântul. Şi intrând într-însul, a aflat doar sicriul cu acoperământul ei, odor sfânt, care a fost dus ulterior în Biserica Vlaherne din Constantinopol. Această mărturie a fost, de altfel, principalul argument al învierii şi mutării cu trupul la cer a Maicii Domnului, după cum va mărturisi Sfântul Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului, la Sinodul al IV-lea Ecumenic de la Calcedon (451), sinod în care s-au finalizat dezbaterile privind doctrina marială: maternitatea şi pururea fecioria Maicii Domnului înainte, în timpul şi după naşterea lui Iisus.

Însă atât sfârşitul pământesc al Maicii Domnului, cât şi pururea-fecioria ei rămân o taină a lui Dumnezeu încă nerevelată minţii omeneşti în toată complexitatea ei. Şi fiind o taină, aş spune împreună cu poetul: „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii/ Şi nu ucid cu mintea-mi tainele ce se ascund/ În flori, în ochi, pe buze ori morminte".

Aşadar, nu ne rămâne decât să împlinim Testamentul Maicii Domnului, sintetizat în cuvintele: „Faceţi ceea ce vă va spune", rostite cu prilejul nunţii din Cana Galileii - un memento peste veacuri.

Radu Alexandru - Veşmântul Maicii Domnului

Biserica Ortodoxă, în ziua de 2 iulie, face pomenirea aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne. Sfântul veşmânt al Maicii Domnului (Esthitos în greacă) este diferit de Brâul Maicii Domnului, a cărui prăznuire are loc pe 31 august.

Din Sinaxar aflăm că veşmântul a fost adus la Constantinopol de către doi fraţi, nobili, Galvie şi Candid, în vremea lui Leon cel mare (457-474), care l-au aflat la o văduvă din Ierusalim care îl ţinea cu cinste, "aprinzând multe lumini şi făcând tămâieri".

Ajungând în Constantinopol, au pus racla în care se afla veşmântul sfânt într-un metoc al lor numit Vlaherne, încercând să ascundă comoara. Minunile petrecute însă la sfânta raclă aveau să fie cunoscute până şi de împărat care, aflând de veşmânt, s-a umplut de nespusă bucurie. Acesta a ridicat o biserică la acel metoc, unde a fost aşezată cinstita raclă, în care se afla veşmântul Născătoarei de Dumnezeu.

Potrivit tradiţiei, veşmântul Maicii Domnului se află în prezent în Georgia. Un muzeu de istorie din localitatea Zugdidi păstrează multe din obiectele de cult şi odoarele de mult preţ confiscate din bisericile şi mănăstirile georgiene, în timpul

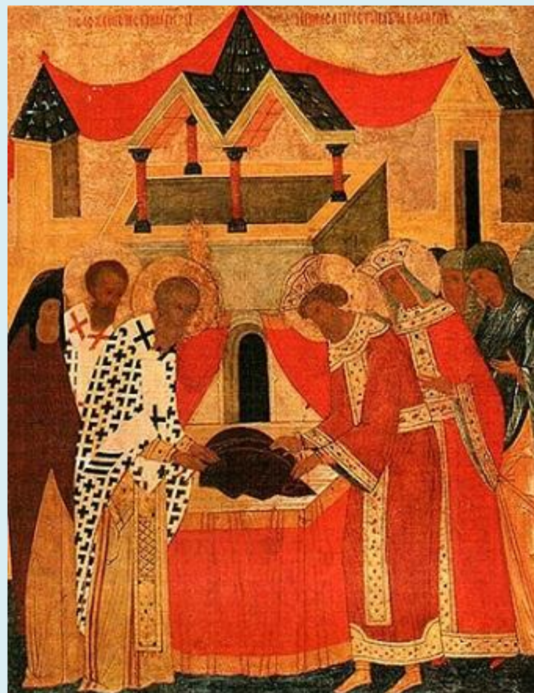
dominaţiei sovietice, între 1923 şi 1936. Printre aceste obiecte se aflǎ veşmântul Maicii Domnului, adus aici din Mǎnǎstirea Adormirii Maicii Domnului din Chobi (în apropiere de Zugdidi).

Legat de modul cum a ajuns veşmântul în Georgia existǎ mai multe ipoteze. Potrivit unei relatǎri, acesta ar fi fost adus din Ierusalim la începutul secolului al XII-lea. Un alt punct de vedere susţine cǎ a fost adus în Georgia din Bizanţ, în secolul al VIII-lea, în timpul perioadei iconoclaste.

Cronica “Viaţa lui Kartli”, aminteşte cǎ veşmântul fǎcǎtor de minuni al Preasfintei Nǎscǎtoare de Dumnezeu a fost pǎstrat într-o raclǎ din argint, în biserica din Chobi, pentru multe secole.

În 1640 pelerinii ruşi Fedot Elchin şi Pavel Zkharev au vizitat Georgia apuseanǎ şi au relatat cǎ au vǎzut veşmântul sfânt. Acesta este, de asemenea, descris în relatǎrile altor cǎlǎtori în Georgia apuseanǎ, printre care şi Giuseppe Maria Zampi, misionarul italian, patriarhul Alexandriei (în sec. al XVII-lea), şi alţi câţiva monahi de la Muntele Athos.

Multe minuni s-au petrecut şi un mare numǎr de persoane au dobândit tǎmǎduire sufleteascǎ şi trupeascǎ de la Maica Domnului, închinându-se înaintea sfântului ei veşmânt.

În fiecare an, pe 2 iulie, veşmântul Maicii Domnului este purtat în procesiune din Muzeul Zugdidi până la Catedrala “Icoanei Maicii Domnului din Vlaherne”. După Sfânta Liturghie, credincioşii se închină sărută această comoară de mare preţ a credinţei creştine. Pelerini din numeroase ţări călătoresc în Zugdidi, pentru a cinsti veşmântul Maicii Domnului.

Cămaşa Maicii Domnului se află în Georgia

Cămaşa Maicii Domnului, Muzeul Dadiani, Georgia

Pană acum 10-15 ani, lumea ortodoxă nu a știut nimic despre locul în care s-a aflat cămașa Maicii Domnului! Era îndeobște cunoscut că înainte de trecerea sa la Domnul, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a donat un veșmânt al său unei femei…

Din vremea împăratului Leon (sec. V) veşmântul Maicii Domnului este adus la Constantinopol și este păstrat în Biserica din Vlaherne, pentru ca apoi, timp de secole, să nu se mai ştie nimic despre el. De aceea, imense ne-au fost și mirarea și bucuria când am descoperit în Georgia, într-un muzeu, această cămașă a Maicii Domnului - pentru că nimic nu ne semnalase acest lucru! Georgienii știu de existența ei, dar bariera alfabetului lor propriu face ca informațiile din țara lor să rămână “criptate” pentru străini, se pare că chiar și pentru bisericile ortodoxe surori!

Printr-o extraordinară înșiruire de evenimente, noi ne-am închinat veșmântului Maicii Domnului în luna iunie acestui an 2014, iar informații de importanță

excepțională despre această binecuvântată cămașă a celei care L-a purtat în pântece pe Fiul lui Dumnezeu ne-au parvenit abia acum, prin amabilitatea ghidei noastre georgiene, Maria Chitanava.

Traversând veacurile

Icoana Maicii Domnului aurită, sec 12, Man Khobi, Georgia de Vest

Sfântul Maxim mărturisitorul (580 – 662) scrie în lucrarea “Adormirea Maicii Domnului” că, la aflarea veștii trecerii sale la Domnul, însăși Preasfânta Născătoare de Dumnezeu l-a rugat pe Sfântul Ioan evanghelistul să dea cele două veșminte ale sale celor două văduve care o slujeau.

Din secolul al cincilea avem în calendarul creștin - ortodox, în data de 2 iulie (stil nou) sărbătoarea Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne - sărbătoare mai puțin marcată de noi românii, deși este însemnată cu cruce neagră.

Georgia, Sărbătoarea punerii în racla a veşmântului Maicii Domnului, 15 aug (stil vechi)

În sinaxar se povestește cum, în vremea împărăţiei lui Leon cel mare (454 - 474), a fost găsit un veșmânt al Maicii Domnului la o femeie evreică care locuia în Galileea şi care păstra această cămașă într-o cameră separată, în care mulți bolnavi venind să se închine, se tămăduiau: *"Aici la mine este ascuns veşmântul Preacuratei Fecioare Maria, Maica lui Hristos Dumnezeu. În timpul când ea s-a mutat de la cele pământeşti la cele cereşti, era acolo, la vremea îngropării ei, una din strămoaşele mele, văduvă, căreia i s-a dat veşmântul acesta, după hotărârea însăşi Preacuratei Născătoare de Dumnezeu. Aceea, luând veşmântul, l-a păzit cu cinste în tot timpul vieţii sale. Apoi, înainte de a muri, l-a încredinţat în paza unei fecioare din neamul său, poruncindu-i cu jurământ, că nu numai veşmântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu să-l păzească, ci şi fecioria ei s-o păzească pentru cinstea Preacuratei Fecioare Maria. Iar fecioara aceea, în tot timpul vieţii sale, păzind de asemenea cu multă cinste veşmântul acesta, când s-a apropiat de sfârşitul vieţii, l-a încredinţat şi ea la altă fecioară curată şi cinstită din neamul său. Astfel că, din fecioară în fecioară, trecând mulţi ani, acest sfânt veşmânt a ajuns până la mine, smerita, care am îmbătrânit în viaţă curată fără bărbat. Iar de vreme ce în neamul meu nu se află nici o fecioară căreia aş fi putut să-i încredinţez această taină, vă spun vouă despre dânsa, ca să ştiţi că, pentru acest cinstit veşmânt, care se găseşte în camera mea dinăuntru, se săvârşesc acele minuni aici…"*

Această istorie a fost dezvăluită către doi boieri greci, Galvie şi Candid, fraţi buni, care merseseră să se închine în Ierusalim. Aflând acestea, *"s-au hotărât ei ca să o ia. Şi mergând la Ierusalim, au făcut o raclă asemenea celei în care se afla cinstitul veşmânt al Maicii lui Dumnezeu; iar când s-au întors, au pus racla cea deşartă în locul celeilalte; şi pe cea cu sfântul şi dumnezeiescul veşmânt, au luat-o şi s-au dus. Şi dacă au sosit la Constantinopol, au pus-o într-un metoc al lor ce se cheamă Vlaherne, încercând să ascundă comoara. Dar văzând că nu se poate, au dat de ştire împăratului, care s-a umplut de nespusă bucurie. Şi a făcut o biserică la acel metoc, şi a pus acolo cinstita raclă, unde acum se află, păzind cetatea şi gonind tot vrăjmaşul şi toată boala."*

De atunci, Biserica Ortodoxă sărbătorește Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne.

Dacă ați vizitat Biserica din Vlaherne în Istambul / fostul Constantinopol / așa cum arată ea astăzi, știți că nimeni nu pomenește de veșmântul Maicii Domnului. Istoria s-a întrerupt acum câteva secole, când acest desoebit de important vestigiu legat de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a dispărut de acolo…

Periplu georgian, iunie 2014

Locul din care am plecat spre Zugdidi- Svaneti, Caucaz
(UNESCO - case cu turn, Ev Mediu) (576x1024)

În programul georgian din acest început de vară am vizitat zona Svaneti din Caucaz (nord-vestul Georgiei), acolo unde se află cea mai înaltă așezare din Europa (Ushguli, 2410 m altitudine), întreaga regiune fiind intrată în patrimoniul

UNESCO pentru unicitatea clădirilor sale, case medievale cu turnuri, păstrate intacte de secole. Pe lângă peisajul montan excepțional, pe noi ne-au impresionat în mod deosebit micuțele biserici creștine din secolele X-XI, răspândite peste tot pe înălțimi, funcționale și astăzi, care păstrează fresca inițială, autentică, fără nici o urmă de restaurare - din această cauză, multe scene iconografice fiind deja distruse sau greu vizibile…

În data de 16 iunie trebuia să plecăm spre sud, parcursul de doar 250 km din acea zi fiind însă dificil mai ales pe zona montană. La mijlocul zilei trebuia să ne oprim pe traseu într-o localitate, Zugdidi, pentru a vizita Muzeul de Istorie și Arhitectură Palatul Dadiani.

La momentul când m-am documentat pentru acest traseu, pentru Muzeul Dadiani găsisem o scurtă relatare în limba engleză, unde se vorbea pasager de “shroud of Mother of God”, ceea ce se putea traduce oricum (giulgiu, pânză, înveliș….). Intrigată fiind, am trecut în programul nostru: “principala bogăție a muzeului este un acoperământ al Maicii Domnului”, urmând să vedem la fața locului ce urma să găsim!

Datorită decalării programului în Svaneti din cauza dificultăților de pe traseu, am ajuns la Zugdidi seara și în mod normal - dacă nu ar fi fost acea mențiune despre Maica Domnului - ne-am fi continuat traseul până la cazare, în Kutaisi (un muzeu de istorie și arhitectură nu era tocmai în zona de interes a programului nostru).

Am solicitat telefonic schimbarea cazării, pentru a rămâne în Zugdidi peste noapte - în turism este imposibil să anulezi cazarea chiar în ziua respectivă, totdeauna penalitățile sunt de 100%, deci cazarea la care renunți se plătește oricum. Colegele mele georgiene au acceptat solicitarea noastră ca fiind firească, ne-au schimbat cazarea (fără penalități, georgienii sunt deosebit de ospitalieri!) și iată-ne pe seară în Zugdidi, în singurul hotel din oraș și, fiind perioada campionatului Mondial de Fotbal, iată-ne într-un oraș cu străzi pustii, singura zonă de interes fiind piața cu cireșe de vreo patru feluri (roșii, albe, roz, negre).

A doua zi de dimineață muzeul urma să se deschidă abia la ora 10, așa încât era clar că urma să decalăm încă programul - și nici nu știam exact pentru ce!

17 iunie 2014. Dimineața la ora 10 fix am ajuns la Muzeul Palatul Dadiani, situat într-un parc larg, frumos, însăși clădirea palatului contrastând puternic cu aspectul sărăcăcios, prăfuit, al micuțului oraș de provincie…

La intrare mai erau nişte grupuri de elevi. Fiind în criză de timp, am parcurs rapid sălile cu obiecte de cult vechi, lucrate în metal preţios (aur, argint) - timp de secole, georgienii și-au dovedit credința creştină inclusiv prin făurirea de obiecte de cult de inestimabilă valoare artistică, lucrate cu migală și mare meșteșug - și am solicitat să ni se arate exponatul care avea legătură cu Maica Domnului.

Așadar am fost duși în fața unui perete pe care era expusă, în ramă, cămașa Maicii Domnului! Nu vreo părticică din acoperământul Fecioarei Maria, ci chiar cămașa sa, întreagă, lucrată din fibră naturală, nevopsită, cămașa care apare în toate icoanele fiind vizibilă la gât, sub veșmântul colorat care o acoperă.

Cămaşa Maicii Domnului, Zugdidi, Georgia

Neîncrezători, am citit explicațiile alăturate, care vorbeau de aducerea în Georgia a acestei cămăși a Maicii Domnului, din Biserica din Vlaherne, Constantinopol! Facem legătura cu numele bisericii din Zugdidi - Biserica Maicii Domnului din Vlaherne!

Întrebăm ghida muzeului dacă aceasta este chiar cămașa, autentică și ni se răspunde că nu, este doar o copie în mărime naturală, originalul se păstrează în depozitul muzeului.

Facem o încercare și solicităm să vedem originalul (”Îndrăzniți, Eu am biruit lumea”), ni se răpunde că nu este posibil, este scos la închinare doar o singură dată

pe an, de sărbătoarea Aşezarea veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne!

Insistăm și - fără să știm din care motiv - ni se aprobă această extraordinară favoare! Ghida georgiană a grupului nostru, Maria (absolventă a Facultății de Teologie), aproape că plânge de emoție, nu înțelege cum de este posibil așa ceva! Suntem rugați să așteptăm o jumătate de oră, să se ia măsurile de siguranță necesare - ce mai contează timpul acum?! - și apoi suntem invitați, doar grupul nostru de români, în locul în care este păstrată această adevărată comoară a Ortodoxiei!

16 iun 2014, închinare la Cămaşa Maicii Domnului, Gerorgia (2) Ne închinăm pe rând, îi aducem o ofrandă Maicii Domnului cântându-i o rugăciune în limba română … și plecăm cu sufletul plin, luând cu noi bucuria, plinătatea greu de descris în cuvinte a prezenței ei atunci și acolo, alături de noi…

Extraordinară surpiză, pentru care fusesem total nepregătiți, noi cei încărcați cu păcate de toate felurile! Iar acest muzeu valoros, interesant și pentru alte exponate, este vizitat doar de 10.650 vizitatori pe an, adică o medie de 35 persoane / zi!

Explicații oficiale

În muzeu, alături de copia expusă a cămășii Maicii Domnului, stă următoarea explicație: "Conform surselor georgiene și străine, există mai multe versiuni privitoare la modul în care cămașa Maicii Domnului a ajuns în Georgia.

Una dintre aceste versiuni arată că această cămașă a fost adusă în Georgia în sec VIII din Constantinopole, capitala Imperiului Bizantin, în perioada iconoclastă.

După sursele misionarilor catolici, cămașa a venit în Georgia în sec XV, după cucerirea Constantinopolului de către turci.

Câteva surse sunt datate din Evul mediu târziu (sec XVII – XVIII) și atestă posesiunea de către Biserica Ortodoxă Georgiană a cămășii Maicii Domnului în Mănăstirea Khobi, unde " era expus veșmântul Maicii Domnului, care era foarte onorat de către popor", dar nu menționează nimic despre modul în care acesta a ajuns acolo.

Se știe că veșmântul Maicii Domnului a fost adăpostit în Biserica din Vlaherne din Constantinopol și multe minuni sunt descrise în Evul mediu timpuriu legat de acest veșmânt, inclusiv în surse georgiene scrise din sec XI…

Când veșmântul s-a aflat în Mănăstirea Khobi (Georgia) otomanii au invadat regiunea Samegrelo în 1855 și au decis să transforme mănăstirea în depozit de arme, dar văzând minunea (mănăstirea a fost luminată) au părăsite locul de frică!

După instaurarea regimului sovietic în Georgia, veșmântul și lucrurile sfinte au fost duse din mănăstire în Muzeul Istoric din Samegrelo, deschis în Palatul Dadiani. Acestea au fost înregistrate ca exponate și numai câteva personae au fost conștiente de importanța lor.

Din anul 1990, în fiecare an la data de 15 iulie (stil vechi/2 iulie stil nou), la sărbătoarea Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, veșmântul Maicii Domnului este luat din Muzeul Dadiani și dus la Biserica Maicii Domnului din Vlaherne, din Zugdidi, pentru închinare".

Iisus, chipul de pe cămaşa Maicii Domnului

De curând, în anul 2000, o nouă minune s-a produs! Pe cămașă a fost descoperită fața lui Iisus Hristos, posibil de observat doar pe peliculă fotografică.

Descoperirea a fost făcută de către operatorii de la Studio „Mematiane” - Guram Rogava și David Asatiani.

Lumea ortodoxă cunoaște doar trei reprezentări ale Feței Domnului nostru Iisus Hristos, nefăcute de mâna omului: Mandilion (năframa Sfintei Veronica), Giulgiul din Torino (cu care a fost înfășurât trupul Mântuitorului după coborârea de pe Cruce) și această reprezentare de pe cămașa Maicii Domnului de la Zgudidi, Georgia. Dacă a fost făcută manual, ar fi posibil să se vadă foarte simplu oricând.

După descoperirea feței lui Iisus Hristos pe cămașa Maicii Domnului, interesul pentru a o vedea a crescut din ce în ce mai mult. Mulți bolnavi cu boli grave merg în Zugdidi, pentru a se închina Cămaășii Maicii Domnului și a cere sănătate… Dar sunt și mulți pelerini care vin să se închine pur și simplu în fața veșmântului pe care Măicuța Domnului l-a purtat în noaptea de Crăciun, la Nașterea Fiului lui Dumnezeu…

Triptic, sec 12, Svaneti, Georgia

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre!

https://miriamturism.wordpress.com/2014/09/07/camasa-maicii-domnuli-georgia/

Maria Chirculescu, Miriam Turism (reportaj publicat în Revistă Lumea Credinţei nr 133 din august 2014)

(Foto) Închinare la cămașa Maicii Domnului - Zugdidi, Georgia

foto: Pr. Silviu Cluci

Cămașa Maicii Domnului se păstrează în Muzeul Dadiani din Zugdidi, în vestul Georgiei. Din anul 1990, în fiecare an la data de 15 iulie, la sărbătoarea Așezarea veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne, cămașa Maicii Domnului este luată din Muzeul Dadiani și dusă pentru închinare la Biserica ”Maicii Domnului din Vlaherne” din Zugdidi.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Biserica Maicii Domnului din Vlaherne - Turcia (foto)

Biserica Maicii Domnului din Vlaherne este o biserică ortodoxă aflată în orașul Constantinopol (astăzi, în orașul Istanbul din Turcia). Aceasta este cea mai cunoscută și importantă biserică închinată Maicii Domnului din întreaga capitală a Bizanțului, după Catedrala Sfânta Sofia.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΔΙΑ ΤΟ ΑΓΙΑΣΜΑ
ΡΙΠΤΕΤΕ ΤΟΝ
ΟΒΟΛΟΝ ΣΑΣ
ΝΙΨΟΝ ΑΝΟΜΗΜΑΤΑ ΜΗ ΜΟΝΑΝ ΟΨΙΝ
ΕΙΣ ΑΙΩΝΙΑΝ ΜΝΗΜΗΝ
ΠΡΟΣΦΙΛΩΝ ΜΟΙ ΝΕΚΡΩΝ
ΧΑΡΑΝΤΙΔΗΣ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Icoane

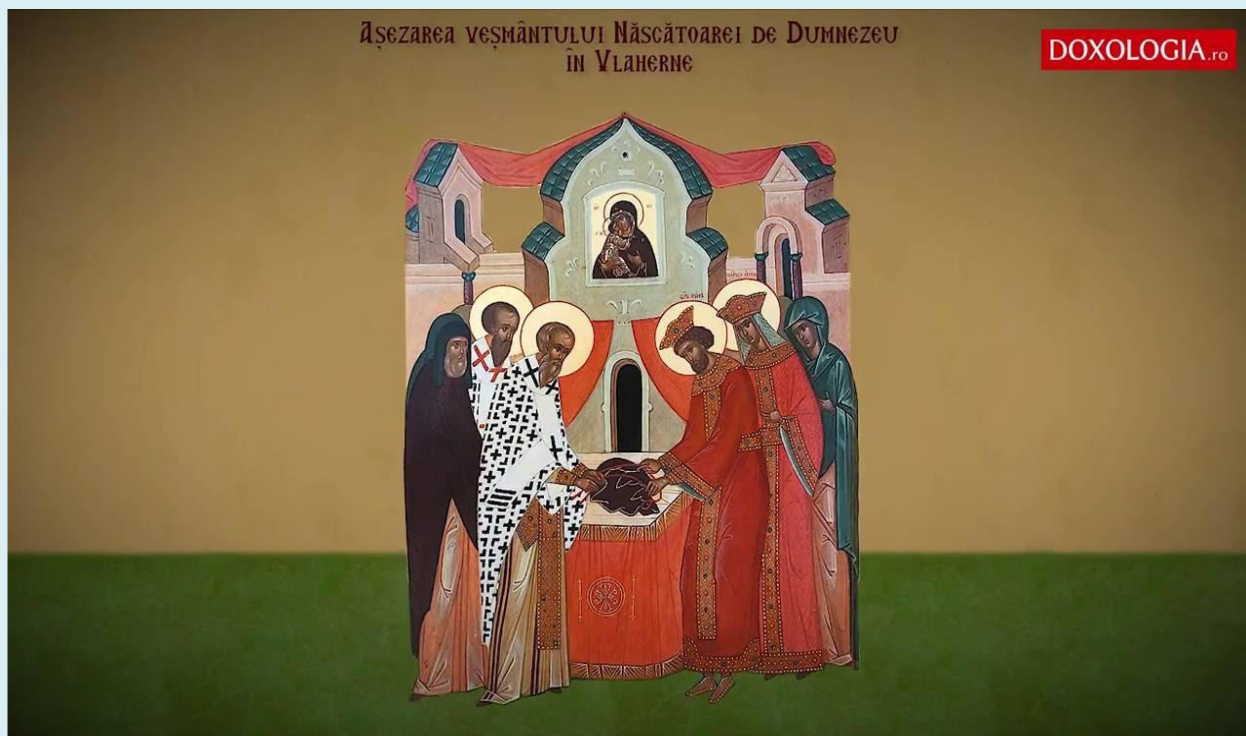

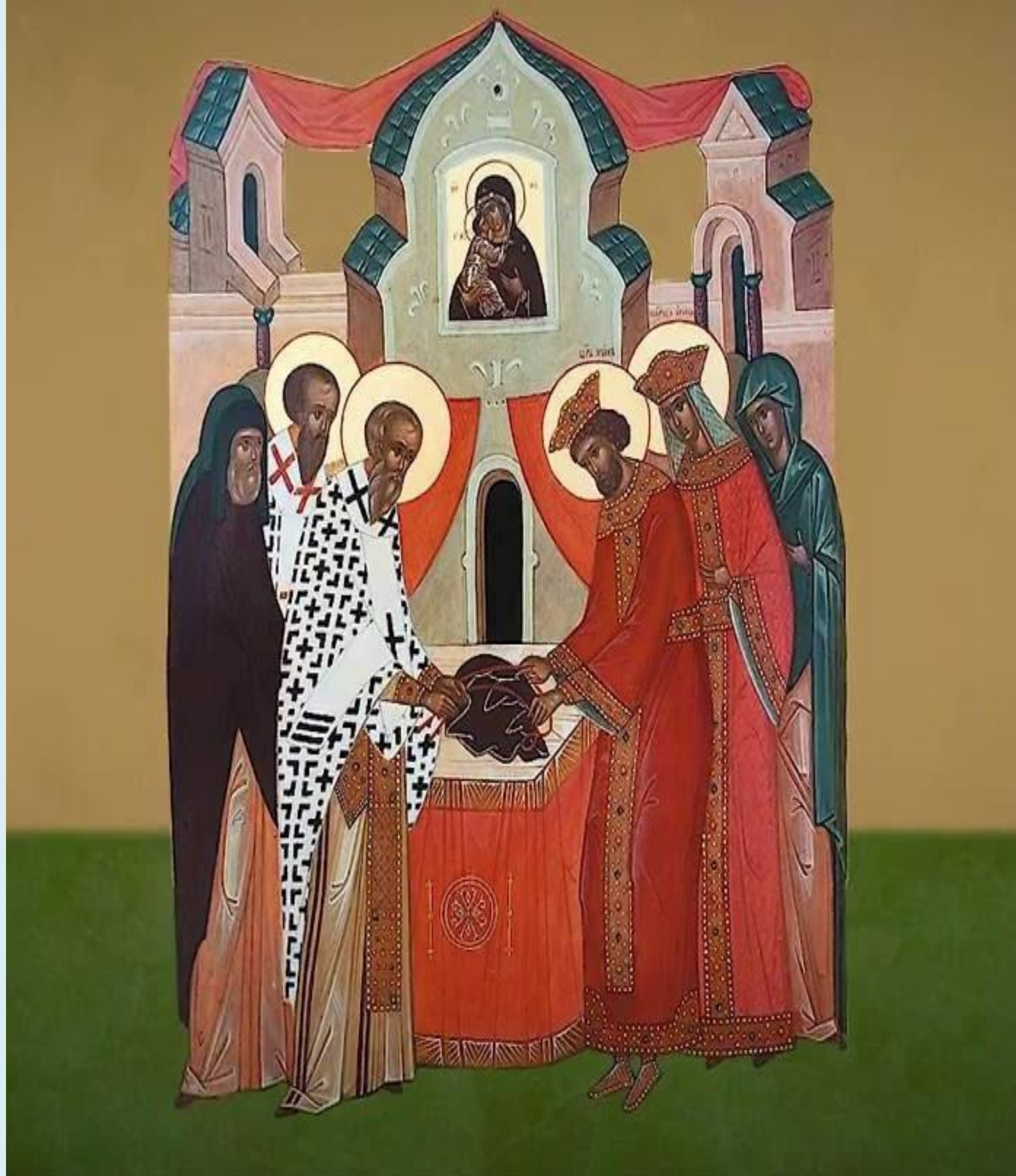
2 iulie

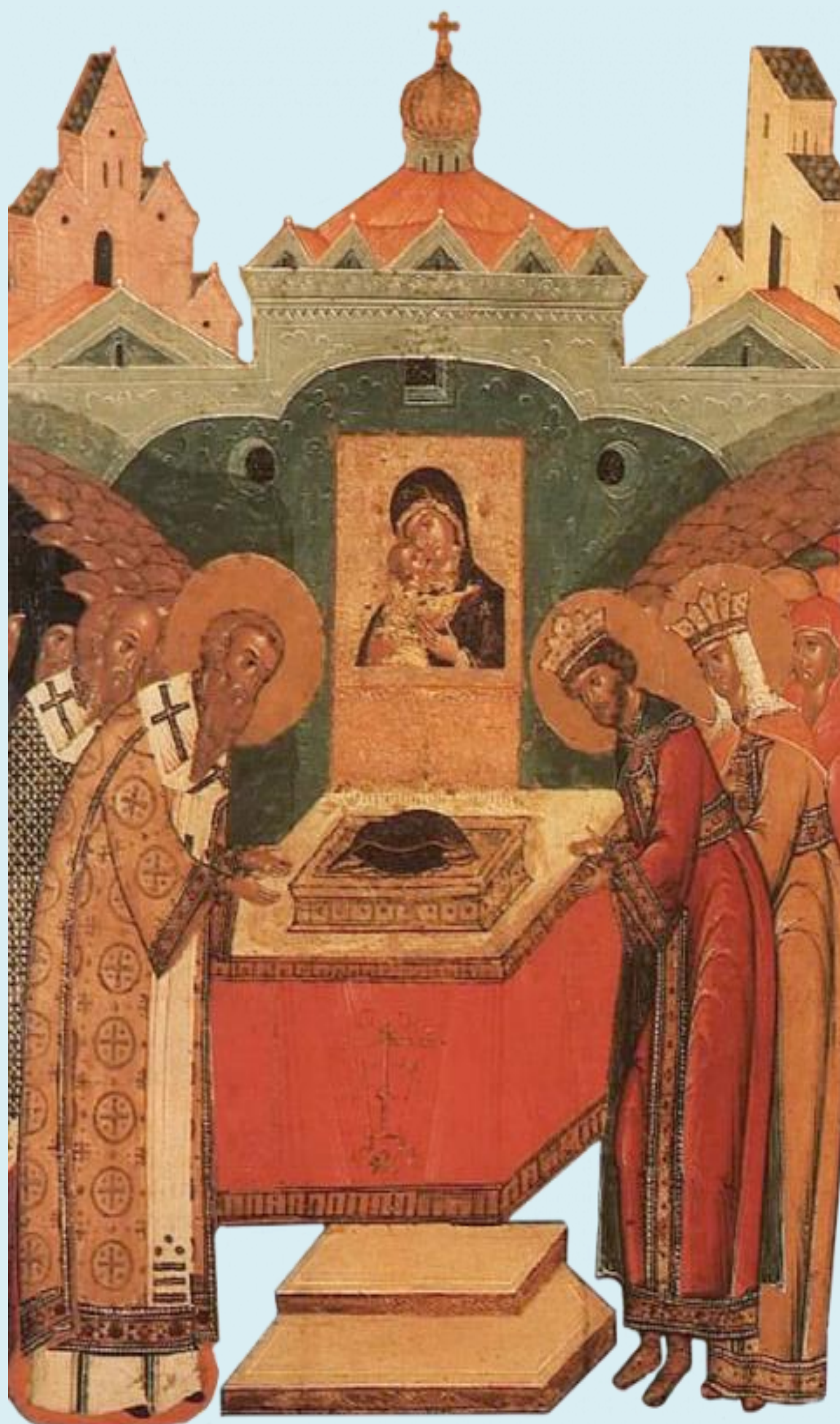
Așezarea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne

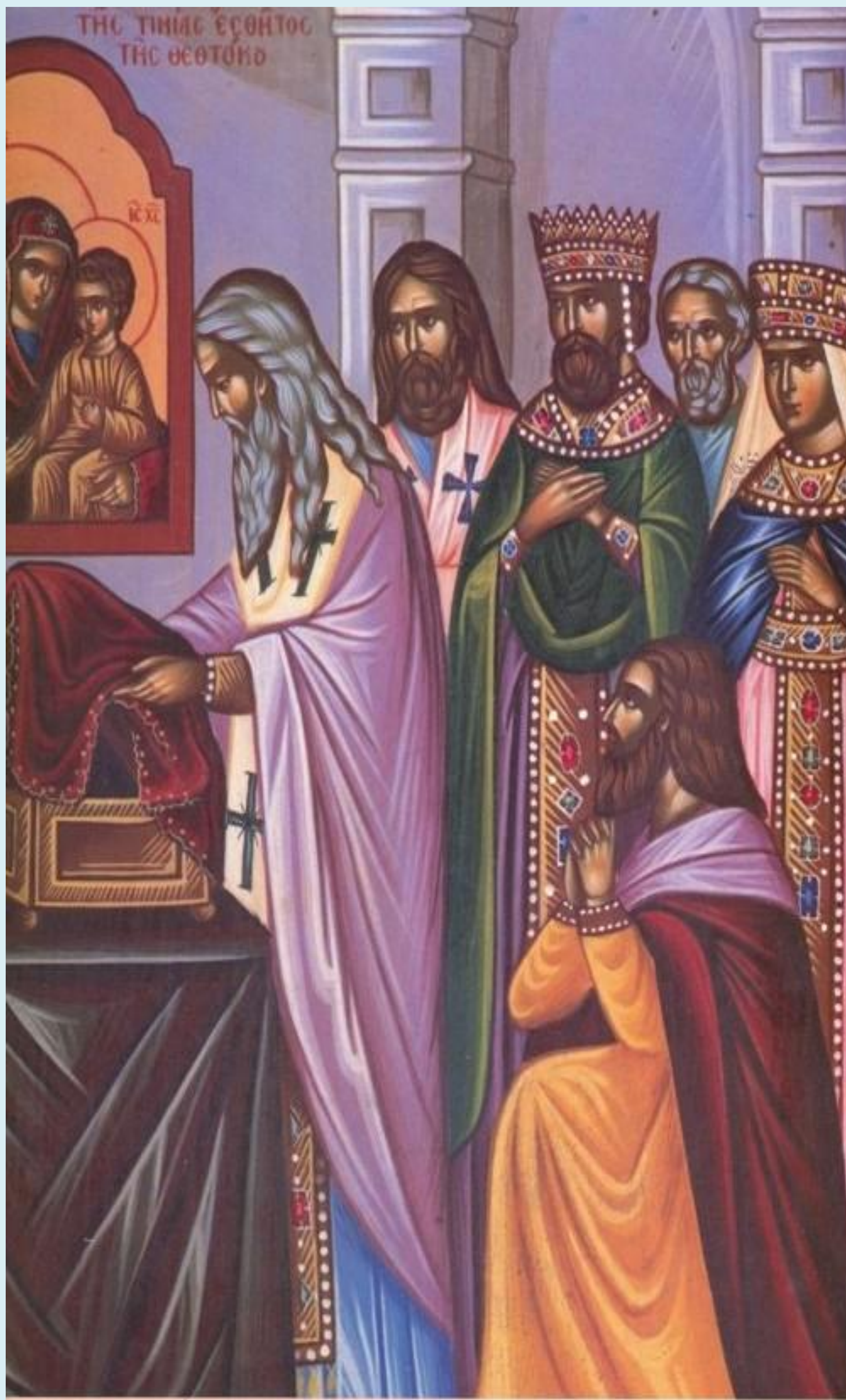
articole

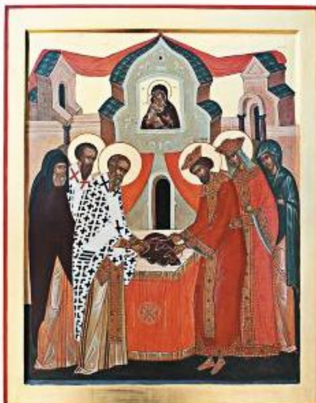
icoane video canon fotografii

AȘEZAREA VEȘMÂNTULUI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU
ÎN VLAHERNE

ΤΗϹ ΤΙΜΙΑϹ ΕϹΘΗΤΟϹ
ΤΗϹ ΘΕΟΤΟΚΟ

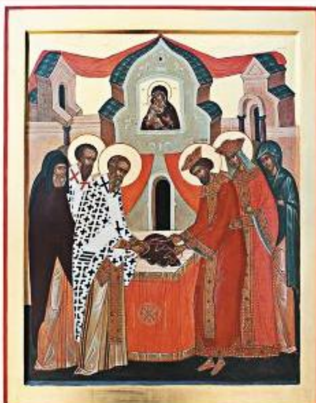

Tropar la Praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne

2 Iulie - Glasul 8

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, Acoperământul oamenilor, Veşmântul şi Brâul Preacuratului tău trup, puternic Acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire, Nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Tropar la Praznicul Aşezării veşmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne

2 Iulie - Glasul 8

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, Acoperământul oamenilor, Veşmântul şi Brâul Preacuratului tău trup, puternic Acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta cea mai presus de fire, Nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, ale celor ce cu credinţă cinstim sfântul şi prea cinstitul tău veşmânt.